

Ο ὉΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΟΜΟΣ
Ε'

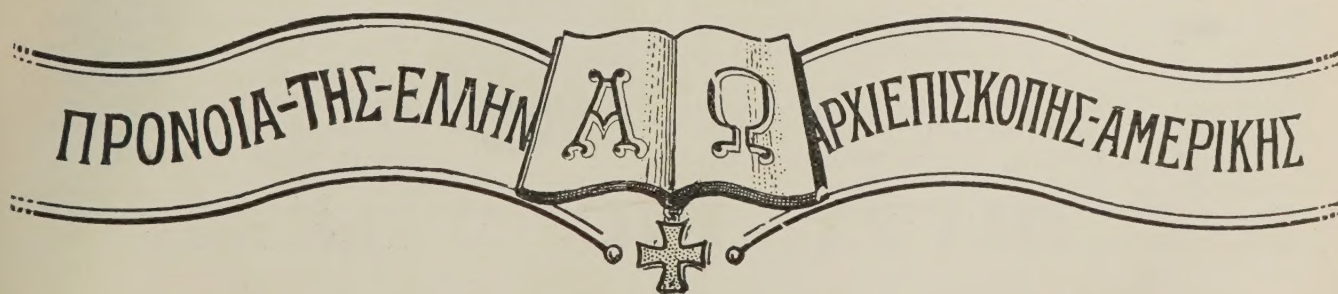
THE ORTHODOX OBSERVER

Α
Ρ
Ι
Ο
Μ

117

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Χορωδία τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Woburn, Mass.

Published semi-monthly by the Greek Archdiocese
Publications Association
Publication Office:
240 West 23rd Street, New York, N. Y.
Editorial and Advertising Offices:
Greek Archdiocese, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.
Tel. Astoria 8-1653

Yearly Subscriptions:
United States and Canada \$2.00—Foreign \$2.50
Vol. V. No. 117. — November 15, 1939
Ten Cents a Copy
Entered as second class matter Nov. 21, 1934, at the post
office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τοῦς
Ἑλληνοπαίδας τῆς Ἀμερικῆς

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Με ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις φυσικὰς, στοιχεῖα εὐαγγέλιον, εἰκόνας, ποιήματα καὶ προσευχὰς, τὸ βιβλίον ἐλ-
κύνει τοὺς μαθητὰς. Ἡ διδασκαλία τῆς Πίστεως μὲς ὅλη, εἰς 100
ἀπλοῦστα μαθήματα. Ἐκδόσις πολυτελείας. Δεδεμένον 50 σέντς.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. — ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ.—Εἰς τὸ πολυτελὲς καὶ καλοτυπωμένον
αὐτὸ βιβλίον ἐξηγοῦνται ὅλα ὅσα βλέπονται καὶ ἀκούονται εἰς
τοὺς Ναοὺς μας, με ἐρωταποκρίσεις ἀπλᾶς. Τὸ κάθε ἱ. Ἀντικει-
μενον ἔχει τὴν εἰκόνα του καὶ ἐξηγεῖται τί συμβολίζει. Εἰς τὸ τέ-
λος ὅλαι αἱ κατάλληλοι προσευχαὶ διὰ τὰ παιδιά τῆς Ἀμερικῆς.
Πολυτελὲς δεδεμένον 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ καὶ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορι-
κὸν Ἀναγνωστικόν). ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-ΙΔΟΥ, Βιβλία Α' καὶ
Β'.—Τὰ δύο βιβλία, «Ἑλληνικὴ Μυθολογία» καὶ «Ἀρχαία Ἑλ-
ληνικὴ Ἱστορία», δεδεμένα μὲζ εἰς ἐνα κομψότατον τόμον. 160
σελίδες με πολλὰς ἀριστουργηματικὰς εἰκόνας, ποιήματα ἐθνικά,
ἐρωτήσεις συγκεντρωτικὰς, κλπ. Πανόδετος 75 σέντς.

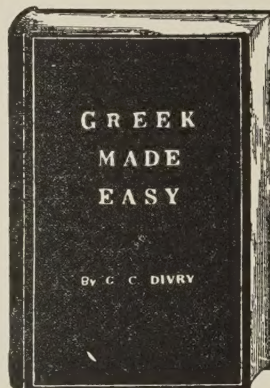
ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. — ΙΩ. ΑΡ-
ΣΕΝΗ. Σύντομος καὶ πρακτικὴ, γραμμένη ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλ-
ληνόπουλα τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ συγκεντρωμέναι ἐρωτήσεις τοῦ βι-
βλίου τοῦτον εἶναι πολὺ βοηθητικὰί τόσοι διὰ τὸν διδάσκαλον ὅ-
σον καὶ διὰ τοὺς μαθητὰς. Ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ με
πλείστας εἰκόνας. Ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπα-
ιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συντάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐντά-
θα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ με στοιχεῖα καθαρὰ καὶ
εὐαγγέλιον. Τιμὰται δεδεμένη \$0.45.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. — Γ.
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ. Εἶναι ἡ πλέον κατάλληλος διὰ τὰ ἐν Ἀ-
μερικῇ Σχολεῖα. Με πολλὰς ἀσκήσεις καὶ ἀπληλαγμένη κουραστι-
κῶν κανόνων, ἐνεκρίθη ὡς ἡ ἀρίστη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπα-
ιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Συντάχθη καὶ ἐξεδόθη ἐντά-
θα, ἐπὶ ἀρίστης ποιότητος χάρτου καὶ με στοιχεῖα καθαρὰ καὶ
εὐαγγέλιον. Τιμὰται δεδεμένη \$0.50.

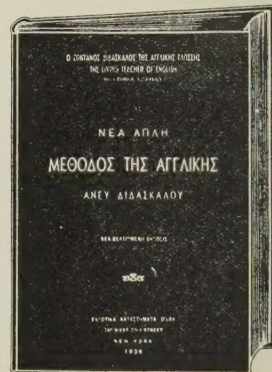
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ. —
ΜΙΜΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.—Συνταχθεῖσα ἐπίτηδες διὰ τὰ Ἑλληνο-
παῖδα τῆς Ἀμερικῆς. Περιέχει πλείστα ὅσα ἔργα κατάλληλα διὰ
τὰς παρουσιάσεις τῶν παιδιῶν μας εἰς τὰς διαφόρους ἐορτὰς κλπ.
ἔχει 46 ποιήματα, 45 διαλόγους, 13 Παιδικὰ Θεατρικὰ ἔργα
καὶ Κομψιδίαι, κλπ. Ὅλα με νέον Ἑλληνοαμερικανικὸν πνεῦμα.
Ἐκδόσις Ἀμερικανική. Τιμὰται χαρτόδετον \$1.00.

**CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX
CHURCH. (A Sunday School Primer).** — By Rev.
GERMANOS POLYZOIDES, D. D.—Ἡ Ὁρθόδοξος Χριστι-
ανικὴ Κατήχσις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, γραφεῖσα ἐπίτηδες
διὰ παιδιά μὴ ὁμιλοῦντα Ἑλληνικά. Δύναται ἐν τούτοις νὰ χρη-
σιμοποιηθῇ καὶ ὑπὸ ἐνγλίκων οἰασθήποτε ἐθνικότητος. Διὰ τοῦ
βιβλίου τοῦτον διδάσκονται με ἀπλᾶς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις
αἱ βάσεις τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως εἰς 100 μαθήματα εὐκόλως
ἐννοούμενα ἀπὸ μικροῦς καὶ μεγάλους. Τιμὰται δεδεμ. 75 σέντς.

GREEK MADE EASY—Νέα Ἀπλὴ καὶ Συγχρονισμένη
Μέθοδος τῆς Ἑλληνικῆς δι' Ἀμερικανούς. By G. C. DIVRY.
Ἡ πρώτη καὶ μόνη ἀπλὴ καὶ συγχρονισμένη Μέθοδος πρὸς δι-
δασκαλίαν ἐν σχολείῳ ἢ κατ' οἶ-
κον ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς
γλώσσης ὑπὸ Ἀμερικανόν, παι-
δίων ἢ ἐνγλίκων. Εὐμέθοδος, πρα-
κτικὴ, εὐκολωτάτη. Διδάσκει τὰ
στοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Γραμμα-
τικῆς διὰ παραδειγμάτων, λέξεων
ἢ ἀπλῶν φράσεων. ἔχει τὴν
ἀκριβῆ προφορὰν ἐκάστης λέξεως
διὰ τῶν συνήθων Ἀγγλικῶν χα-
ρακτήρων. Ἐλκύει ἀπὸ τοῦ πρώ-
του μαθήματος τὸν μαθητὴν, δι-
δάσκουσα πράγματα καθημερινῆς
χρήσεως με τὸ εὐκολώτερον σύ-
στημα τοῦ κόσμου, στοιχεῖα μεγά-
λα, εὐαγγέλιον κλπ. Πολυτελὲς
δεδεμένη τιμὰται \$1.50

**ΝΕΑ ΑΠΛΗ ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΑΝΕΥ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.**—«Ὁ Ζωντανὸς Διδάσκαλος τῆς Ἀγγλικῆς
Γλώσσης».—Υπὸ G. C. DIVRY.
Ἡ νεωτάτη καὶ ἀπλουστάτη μέθο-
δος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἀγ-
γλικῆς, γραφεῖσα ἐπίτηδες χάριν
τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων. Σύστη-
μα ἀπιστευτῶς ἀπλοῦν καὶ πρα-
κτικόν. Ἀρχίζει ἀπὸ ἀπλᾶς, συνή-
θεις ἐν τῇ καθημερινῇ ζωῇ λέξεις
καὶ φράσεις καὶ προχωρεῖ βαθμη-
δὸν εἰς δυσκολώτερα θέματα, ὥ-
στε ὁ μαθητὴς νὰ δύναται νὰ με-
ταχειρίζεται ὅσα μανθάνει καὶ νὰ
ὁμιλῇ ἀπὸ τοῦ πρώτου σχεδὸν μα-
θήματος. Ἡ γραμματικὴ εἶναι ἐ-
φημερομένη μὲζ με τὰς λέξεις
καὶ φράσεις, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ
τὴν μανθάνῃ ἀσυνείδητος. Προ-
φορὰ Ἀμερικανικὴ, ἀπολύτως ἀ-
κριβὴ. Ἡ μέθοδος αὕτη εἶναι κα-
τάλληλος διὰ μαθητὰς ἀρχαρίους
ἢ προχωρημένους, οἰασθήποτε ἀναπτύξεως. Πανόδετος \$1.25

**ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗ-
ΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ DIVRY.**

Τὸ περίφημον τοῦτο Λεξικόν, συν-
ταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Λεξικοῦ τοῦ
Webster, ἔχει τὴν ἀκριβῆ σημασίαν
καὶ προφορὰν ὅλων τῶν χρησίμων
Ἀγγλικῶν καὶ Ἑλληνικῶν Λέξεων.
Ἐπίσης περιέχει Παράρτημα Σπανί-
ων Λέξεων, Γεωγραφικὰ καὶ Κύρια
Ὄνόματα, Σύντομον καὶ Ἀπλὴν Ἀγ-
γλικὴν Γραμματικὴν, Χάρτας πολυ-
χρώμους καὶ πολλὰς ἄλλας χρήσιμους
πληροφορίας. Χρυσόδετον, με δύο Εὐ-
ρετήρια, τιμὰται μόνον \$1.25.

D. C. DIVRY, INC. 240 W. 23rd STREET
NEW YORK

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ, ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 25-19 30th Drive, Astoria, L. I., N. Y.

ΕΤΟΣ Ε'. 'Αριθ. 117.

Διευθυντής 'Αρχιμ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΠΟΛΥΖΩ-Τ-ΔΗΣ

15 Νοεμβρίου 1939

ΑΠΟ ΤΗΝ EN DETROIT, MICH. ΕΒΔΟΜΗΝ ΓΕΝΙΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΚΛΗΡΟΥ ΚΑΙ ΛΑΟΥ

ΕΝ ΜΕΣΩ ἐξαιρετικῶς φιλοξένου περιβάλλοντος τῶν Ἑνοριῶν τῆς μεγάλης καὶ βιομηχανικωτάτης πόλεως Διτροϊτ, ἐν μέσῳ πολλῶν περιποιήσεων ἐκ μέρους τῶν πραγματικῶς εὐσεβῶν κυριῶν τῆς μεγαλωνύμου Κοινότητος, εἰργάσθη ἐπὶ ἑπταήμερον, ἀπὸ 15 μέχρι 21ης Ὀκτωβρίου 1939, εὐλογοῦντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου κ. κ. Βενιαμίν, καὶ ὑπὸ τὴν ἐνδελεχῆ προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῶν Σεβ. Ἐπισκόπων, περατώσασα λίαν καρποφόρως τὰς ἐργασίας τῆς, ἡ Ἐβδόμη Γενικὴ Συνέλευσις τῶν εὐλαβεστάτων Ἱερατικῶν Προϊσταμένων καὶ τῶν Ὁμογενῶν Κοινοτήτων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδά.

Δὲν εἶνε δυνατόν εἰς τὴν παρούσαν σελίδα νὰ περιληφθῇ ἔστω καὶ ἀκροθιγῶς τὸ εἶδος τῆς γενομένης πολυσχιδοῦς καὶ πολλαπλῆς ἐργασίας. Ὅ,τι θὰ κάμῃ σήμερον ἡ παρούσα στήλη θὰ εἶνε νὰ ἐξάρῃ τὸν ἐνθουσιασμόν κυρίως μὲ τὸν ὁποῖον εἰργάσθησαν οἱ πάρεδροι καταδείξαντες ὅτι αἱ ὁμογενεῖς Κοινοτήτες αἱ **π έ ρ α ν** τοῦ Ἀτλαντικοῦ ἐπιθυμοῦν **ὁ λ α ι** νὰ προοδεύουν πάσῃ θυσίᾳ καὶ νὰ χαράξουν νέον δρόμον ὑπὸ τοὺς ἐμπνευσμένους Ἀρχηγούς των.

Αὐτὸ τουλάχιστον δεικνύει ὁ ζήλος ὅπως καταρτισθῇ εἰδικὴ ἐπιτροπὴ ὅπως κατὰ τὴν προσεγῆ Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς Φιλαδελφείας, ἐν ἔτει 1941, παρουσιάσῃ ἀποκρυσταλλωμένα ὅσα ἄρθρα τῶν Εἰδικῶν λεγομένων Κανονισμῶν ἐν τῇ πορείᾳ τοῦ χρόνου ἀπεδείχθησαν ὡς ἔχοντα ἀνάγκην τροποποιήσεως ἢ προσθαφαιρέσεων ἢ ἀλλαγῆς. Διότι εἶνε γεγονός ὅτι εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ποτὲ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ σταθῇ τι ἀμετάβλητον. Προϊόντος τοῦ χρόνου τὰ πάντα μεταβάλλονται. Τὸ ἀπαιτεῖ ὁ ροῦς τῶν πραγμάτων.

Ἄλλῃ, ἐπίσης ἐπιτυχῆς, ἦτο ἡ ἀπόφασις ὅπως, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καλλιτερεῦσῃ καὶ οἰκονομικῶς διὰ τῆς συμπεριλήψεως αὐτοῦ εἰς τὰς Συντάξεις τοῦ Κράτους καὶ τῆς θεσπίσεως δωδεκαμῆνου μισθοῦ, ἢ θέσις τοῦ ἀφανοῦς ἐκείνου ἥρωος, τοῦ Διδασκάλου, ὁ ὁποῖος, μὲ τόσῃν αὐτοθυσίᾳ ἐπιτελεῖ τὸ ἔργον του

τῆς μορφώσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων. Διότι εἶνε ἐξ ἴσου γεγονός ὅτι ἀπὸ τοὺς Διδασκάλους καὶ τὰς Διδασκαλίσσας προσδοκᾶται τὸ πᾶν, ἥτοι ἡ διατήρησις τόσον τῆς παρούσης ὅσον καὶ τῶν μελλουσῶν γενεῶν εἰς τὰ πατρῶα ιδεώδη.

Ἐξ ἴσου ἐπιτυχῆς ὥρισμένως ἦτο καὶ ἡ κατόπιν **ἐ π ι μ ο ν ῆ σ τ ὶ ν λ α ῖ κ ὶ ν** ἰδίᾳ παραγόντων ληφθεῖσα ἀπόφασις ὅπως καὶ τοῦ Ἐφημερίου ἡ θέσις βελτιωθῇ θεωρουμένου τοῦ Ἱερέως ὅπως καὶ τοῦ Διδασκάλου ὄχι ὡς ἀπλοῦ Κοινοτικοῦ ὑπαλλήλου, ἀλλ' ὡς **ἐ π ι σ τ ῆ μ ο ν ο ς** τοῦ ὁποῖου ἡ ἀποστολὴ εἶνε ἐξαιρετικῶς ὑψίστη ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα περιστάσεις, ὅπως ὕφ' ὅλων τῶν παρέδρων ἀνεγνωρίσθη. Ἡ συμπάθεια τῶν Κοινοτικῶν Ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τῶν Ἱερέων ἦτο ὁμολογουμένως **μ ε γ ί σ τ η**. Αὐτὸ τουλάχιστον δεικνύει καὶ ἡ ὁμόθυμος ἀπόφασις ὅπως ἰδρυθῇ Ταμεῖον Περιθάψεως ὑπὲρ τῶν ὑπερηλίκων μας Κληρικῶν τῆς Ἀμερικῆς, καταβαλλομένου πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων 1 ο) ο ἐκ τῶν γενικῶν ἐσόδων των, ὑπὸ δὲ τοῦ Κλήρου 1 ο) ο ἐκ τοῦ μισθολογίου του.

Ἄλλὰ μήπως εὐστοχος δὲν ἦτο καὶ ἡ πρότασις ὅπως ἡ Ὁμογένεια τῆς Ἀμερικῆς φροντίσῃ πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐξεύρῃ τὰ μέσα ὅπως, εἰς τὸ λίαν ἐγγὺς μέλλον, ἐκτὸς τῆς Προπαρ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πόμφρετ, τῆς ὁποίας τὸ γόνιμον ἔργον τοσοῦτον ἐπληνέθη, ἰδρῦσῃ ἀπαραιτήτως καὶ κέντρα ὁρφανοτροφείων ὑπὲρ τῶν ὁρφανῶν καὶ ἀπόρων ὁμογενῶν μαθητοπαίδων μας; Ἡ ἰδέα τῆς Ἐκκλησίας ἦτο καὶ θὰ εἶνε πάντοτε συνδεδεμένη μὲ τὴν ἰδέαν τῆς φιλανθρωπίας συμφώνως πρὸς τὴν Ἀγίαν Γραφήν. (Ἰ. ἀκ. Α. 27).

Καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ δημοσίᾳ ἐπληνέθη καὶ τὸ θαυμασίως ἐπιτελούμενον ἔργον τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων. Τριακόσια εὐλογημένα τιμῆματα τῆς Φιλοπτῶχου Ἀδελφότητος τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξοδεύουν ἐτησίως χιλιάδας δολларίων χάριν τῆς ἀναξιοπαθούσης ἀνθρωπότητος. Καὶ ἡ σκέψις ὅπως ἰδρυθῇ Ὁρφανοτροφεῖον τιμᾷ ὁμολογουμένως τὰς εὐσεβεῖς Κυρίας μας αἱ ὁποῖαι

ἔχουν καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν ζῆλον νὰ στηρίξουν ἐν τοιοῦτον θεάρεστον ἔργον.

Ἡ ἐπιδειχθεῖσα πειθαρχία, ὁ ζῆλος καὶ τὸ ἀκούραστος τόσον τῶν προεδρευόντων εἰς τὰς συνεδρίας καὶ εἰς τὰς διαφόρους ὑποεπιτροπὰς ὅσον καὶ τῶν μελῶν ἦτο παραδειγματική καὶ δὲν δύναται ἡ παροῦσα στήλη παρὰ νὰ συγκαρῇ πάντα θερμοτάτα. Διότι εἶνε γεγονός ὅτι αἱ ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις τὰς ὁποίας διανύομεν ὡς ὁλόγης καὶ ὡς ἄτομα, ἀπήτην καὶ ὠρισμένας ἐξαιρετικὰς ἀρετάς. Καὶ αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ ἦσαν ὁ ζῆλος, ἡ ψυχραιμία, ἡ προθυμία τῶν παρευρεθέντων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ἡ ἐξ ἀφορμῆς ὡσαύτως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως σκέψις περὶ ὀργανώσεως ἐνὸς Ἱερατικοῦ Συλλόγου ὅπως καλλίτερον, συστηματικώτερον καὶ θετικώτερον ἐξυπηρετηθῶν οἱ Χριστιανοὶ μας καὶ διευκολυνθῇ ἐξ ἄλλου καὶ τὸ ὄντως βαρὺ καὶ πολυποίκιλον ἔργον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τῆς, ἦτο ἐπίσης ἐξ ἐκείνων τῶν σκέψεων αἱ ὁποῖαι τιμοῦν ὄντως τὴν Συνέλευσιν ὅλην καθόσον ὁ Ἱερός Κλήρος ὀφείλει νὰ γίνηται τὰ «πάντα τοῖς πᾶσιν ἵνα πάντως τινὰς σώσῃ» (Α. Κορινθ. Θ' 22).

Ἐπὶ πλέον τόσαι ἄλλαι σκέψεις ἀποκρυσταλλωθείσαι, καθὼς καὶ τὸ εὐχάριστον γεγονός τῆς ἐπικοινωνίας καὶ τῆς ἀλληλογνωριμίας τοῦ κλήρου καὶ τῶν Κοινοτικῶν λαϊκῶν Ἀντιπροσώπων, δικαιολογεῖ ἀπολύτως τὴν συγκρότησιν Γενικῶν Συνελεύσεων. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης ἡ αἰσίως περατώσασα τὰς ἐργασίας τῆς Ἑβδόμης Γενικῆς Συνέλευσις θὰ παραμείνῃ ἱστορική. Αἱ εὐτακτοὶ καὶ συγκινητικαὶ καὶ καρποφόροι αὐτῆς συνεδρίαὶ καὶ ἡ εὐλάβεια τῶν παρέδρων, κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, θὰ μένουν ὡς ἐν ὥραϊον δείγμα διὰ τοὺς ἐπιγιγνομένους Ὁμογενεῖς Ὁρθοδόξους τῆς Ἀμερικῆς διὰ τὴν ἐπιτυχὴ προαγωγὴν τοῦ κοινοτικοῦ συγκροτήματός των.

ΤΟΜΟΙ ΤΟΥ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ"

Εἰς τὰ Γραφεῖά μας εὐρίσκονται ὀλίγοι τόμοι τοῦ Πρώτου, Δευτέρου, Τρίτου καὶ Τετάρτου Ἔτους τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ», στερεῶς καὶ κομψῶς δεδεμένοι μὲ πανί, τιμῶνται δὲ ἑκάστος δολλ., 3.00 καὶ ἀποστέλλονται πανταχοῦ ἐλευθεροὶ ταχυδρομικῶν τελῶν.

Οἱ Τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου Ὁρθόδοξοῦ Περιόδικου μας πρέπει νὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν βιβλιοθήκην παντός Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ καθὼς καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον κάθε Κοινότητος. Ὁ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» εἶναι ὡφέλιμωτάτον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν Ἑλληνικὴν Οἰκογένειαν καὶ τὸ καλλίτερον δῶρον δι' οἰανδήποτε περίστασιν. Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER

25-19 30th Drive — Astoria, L. I.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

16—30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1939

- 16 Πέμπτη. — Ματθαίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
 17 Παρασκευή. — Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, Γενναδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
 18 Σάββατον. — Πλάτωνος καὶ Ρωμανοῦ μαρτύρων.
 19 Κυριακή. — Ἀβδίου Προφήτου, Βαρθολαῖ μάρτυρος. (Ἦχ. πλ. Δ'. Ἑωθ. Γ'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΕ'. Εὐαγγέλιον Θ'. Λουκᾶ.)
 20 Δευτέρα. — Πρόκλου Ἀρχιεπ. Κωνσταντινουπόλεως.
 21 Τρίτη. — ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.
 22 Τετάρτη. — Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας Ἀποστόλων.
 23 Πέμπτη. — Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου.
 24 Παρασκευή. — Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ρώμης, Χρυσογόνου μάρτυρος.
 25 Σάββατον. — Αἰκατερίνης Μεγαλομάρτυρος.
 26 Κυριακή. — Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε, Στυλιανοῦ ὁσίου (Ἦχ. Α'. Ἑωθ. Δ'. Ἀπόστ. Κυρ. ΚΣΤ'. Εὐαγγέλιον ΠΓ'. Λουκᾶ.)
 27 Δευτέρα. — Ἰακώβου Μεγαλομάρτυρος, τοῦ Πέρου, Ἀντίπης ὁσιομάρτυρος, Ναθαναὴλ ὁσίου.
 28 Τρίτη. — Στεφάνου τοῦ Νέου.
 29 Τετάρτη. — Παραμόνου καὶ Φιλομένου μαρτύρων.
 30 Πέμπτη. — Ἀνδρέου Ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ εἶνε ἀφθαρτος ὦλη, ἡ ὁποία, διερχομένη δι' αἰωνίων συγκινήσεων, τείνει πρὸς τὸ τέλειον.

Ν' ἀπολυτρώσωμε μισοῦμε μόνον ὅποιον ἀδιάκοπα προσπαθεῖ.

—Ὑπῆρξα ἄνθρωπος καὶ αὐτὸ σημαίνει «ἀγωνιστής».

—«Ἰδίαις χερσὶν ὁ ἄρτος γλυκύς.»

—Ὑπάρχουν μερικὰ δενδρύλλια τῶν ὁποίων ὁ καρπὸς διαρκεῖ μίαν ἡμέραν καὶ αἱ ἄκανθαι ὅλον τὸν χρόνον.

—Κάμνε χάριτας εἰς τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ζητεῖς ποτὲ τίποτε.

—Ὑπάρχει δένδρον τοῦ ὁποίου ποτὲ κανεὶς δὲν θὰ εὕρῃ δύο φύλλα ὅμοια.

—Οἱ δυνατοὶ ἄνθρωποι εἶναι πάντοτε ὀλιγόλογοι.

—Ἄν δὲν συγχωρεῖς τὰς ἁμαρτίας τῶν ἄλλων προδίδεις τὰς ἰδικὰς σου.

—Εὐτυχὴς ὁ ἄνθρωπος ποὺ ξεύρει τὴν σημασίαν τοῦ γέλοιου.

—Ὁ μεγάλος πόνος εἶνε ἡ πληρωμὴ τῆς μεγάλης χαρᾶς.

—Ἐκεῖνος ποὺ νομίζει ὅτι στέκει, ἄς φροντίξῃ νὰ μὴ πέσῃ.

—Μὴ τις κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινι ἀποδώσῃ.

—Λαοὶ καὶ Κυβερνήσεις ἀπέτυχον εἰς πολλὰ πράγματα ὅχι διότι δὲν ἀντελαμβάνοντο τί ἔπρεπε νὰ γείνῃ, ἀλλὰ διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ τὸ πράξουν.

Διακόνου Ἰακώβου Κοικούζη
Καθηγητοῦ τῆς Προπαρ. Θεολογ. Σχολῆς,
Pomfret, Conn.

ΙΕΡΩΣΥΝΗ ΚΑΙ ΙΕΡΕΥΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς Πρεσβύτερον
χειροτονίας τοῦ πρώτου τροφίμου τῆς
Προπ. Θεολογικῆς Σχολῆς Πόμφρετ
Διακόνου Θεοδώρου Θεοδωρίδου κατὰ
τὴν 24ην Σεπτεμβρίου.

Ἡ ιερωσύνη δὲν εἶναι ἐπάγγελμα. Κι' ἂν ὁ ἱερεὺς κα-
τάλεγεται μεταξὺ τῶν μισθωτῶν, εἶναι γιὰτὶ οἱ Χριστιανοὶ
αἰσθάνονται ὑποχρέωσί τους νὰ παρέχουν τὰ μέσα συντη-
ρήσεως σ' αὐτὸν ποὺ τοὺς παρέχει τὰ μέσα τῆς πνευματικῆς
καὶ θρησκευτικῆς ζωῆς. Εἶναι ἀκόμα, γιὰτὶ καὶ ἡ πεῖδι κοι-
νῇ λογικῇ λέγει, πῶς εἶναι δικαιομά του ἀναμφισβήτητο ὁ
ἐν τῷ ναῷ ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ ναοῦ νὰ τρέφεται, ὅπως λέ-
γει καὶ ἡ Ἁγία Γραφή.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ἐπάγγελμα ἡ ιερωσύνη μὲ ἐπαγγελμα-
τικὴν διανόησιν καὶ ψυχολογίαν. Εἶναι ὑπόρρισμα ἱεροῦ. Ἀ-
ποστολὴ πνευματικῇ, ἁλτροπιστικῇ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν περιμέ-
νει νὰ πάρῃ στοιχεῖα πνευματικῆς ζωῆς ὁ κόσμος.

Εἰς τὸν ἱερέα δὲν θὰ προσπορίσῃ ἄλλο παρὰ δύναμιν,
γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ ψυχικὴ εὐστάθεια τὰς δυσκολίας τοῦ
ἔργου του. Εἰς τὸν κόσμον ὅμως θὰ προσπορίσῃ πνευματικὰς
ἱκανοποιήσεις· ψυχικὰς ἀπολαύσεις· ἰσορροπία στὴν ζωή·
φῶς στὴν σκέψι· εὐλογία καὶ βεβαίωσι τῆς Θείας ἀγάπης
στὴν καρδιά.

Εἶναι κατὰ ταῦτα καθαρὰ καὶ ἀπόλυτα πνευματικὴ ἡ ἀ-
ποστολὴ τοῦ ἱερέως. Ἡ θέσις του εἶναι «ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλ'»
οὐκ ἐκ τοῦ κόσμου. Ὑψηλότερη ἀπὸ τὸ κοινὸ ἐπίπεδο. Με-
ταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. Ὅχι ὅμως μετέωρη. Τοῦναντίον
σταθερὴ καὶ ἀσάλευτη. Μὲ βάσι τὴν πίστι· τὴν συναίσθησι
τῶν ὑποχρεώσεών του ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπέναντι τῶν
ἀνθρώπων. Εἶναι διάκονος καὶ τῶν δύο. Ὑπερέτης τοῦ Θεί-
ου θελήματος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων· μεσίτης τῶν ψυχικῶν
ἀναγκῶν τῶν πιστῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ὑπόλογος καὶ ὑ-
πεύθυνος ἀπέναντι καὶ τῶν δύο.

Πόσον ἀλήθεια ὑψηλὴ καὶ τιμία ἡ ἀποστολὴ του! πόσον
δύσκολη ἡ θέσις του! Καὶ πόσον δυσκολώτερη ἀκόμη γίνε-
ται, ὅταν καλῆται νὰ τὴν ἀντικρύσῃ ὄχι πειὰ μέσ' στὸ θεω-
ρητικὸ πλᾶσιον, ἀλλὰ μέσ' στὸ πλᾶσιον τῆς πραγματικότητος!
καὶ μάλιστα τῆς πραγματικότητος τοῦ ξενιτευμένου Ἑλληνι-
σμοῦ τῆς Ἀμερικῆς!

Πόσα καὶ πόσα ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἐδῶ, μεταξὺ αὐτοῦ,
ὁ Ἕλλην ἱερεὺς! Πουθενὰ ἄλλου δὲν ὁλοκληρώνεται ἡ ἐν-
νοια τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ ἔργου του, ὅσον ἐδῶ.

Ἡ Ἐκκλησία ἐδῶ δὲν εἶναι μόνον τὸ θρησκευτικὸν κέν-
τρον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν στεγάζει καὶ τὸ Σχολεῖον.
Εἶναι ἀκόμη τὸ κοινοτικὸν κέντρον· τὸ κέντρο τῆς ὅλης ζωῆς
τῆς Κοινότητος. Ἐδῶ συγκεντρώνονται, ἀλληλογνωρίζονται,
ἀνταλλάσσουν σκέψεις, συνομιλοῦν καὶ περνοῦν φιλικὰ καὶ
ἀνανεώνουν καὶ τονώνουν τοὺς δεσμοὺς τῶν ἀναμεταξύ των,
πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν των καὶ πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς μας
ὅλα τὰ μέλη τῆς Κοινότητος.

Ὁ ἱερεὺς εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ κέντρου αὐτοῦ. Τὸ κέντρον

τοῦ κέντρου αὐτοῦ. Ἡ προσωπικότης τῆς Κοινότητος. Ὁ
ἀγαθὸς Σύμβουλος. Ὁ Διδάσκαλος. Ὁ Προστάτης. Ὁ
Ὄργανωτής.

Ἄν κάποτε ἕνας ἱερεὺς δὲν εἶνε ὅσα εἶπα παραπάνω—
περίπτωσις, ποὺ συναντᾶται—εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς ἐξαιρέσεις,
ποὺ ὀφείλεται στὴν ἀνεπαρκῆ μόρφωσί του ἢ στὴν ἀνεπάρ-
κεια τῶν φυσικῶν του ἱκανοτήτων ἢ σὲ ἄλλους ἐξωτερικοὺς
λόγους, στὴν διαίρεσι, ποὺ θαῦρη ἢ στὴν ἀντίδρασι, ποὺ θὰ
συναντήσῃ ἐκεῖ ποὺ τάσσεται νὰ ὑπηρετήσῃ.

Ἀλλὰ εἰς τὸ γενικόν, ὁ ἱερεὺς, λόγῳ τῆς θέσεώς του,
εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς Κοινότητος. Ὁ συνεκτικὸς δεσμὸς ὅλων
τῶν Χριστιανῶν τῆς Κοινότητός του. Ὁ φίλος ὅλων. Ὁ ἐμ-
πνευστὴς καλῶν ἰδεῶν. Ὁ μοχλὸς τῆς προόδου τῆς Κοι-
νότητος. Ὁ στυλοβάτης ὅλης τῆς κοινοτικῆς ζωῆς. Ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ πηγὴ κάθε καλοῦ.

Τὰ καθήκοντά του εἶναι τὰ ἴδια πρὸς ὅλους. Χωρὶς δια-
κρίσεις· χωρὶς προτιμήσεις. Θὰ τοὺς ὑπηρετήσῃ ὅλους. Θὰ
τοὺς γνωρίσῃ καὶ θὰ τοὺς ἀγαπήσῃ ὅλους. Τοὺς πιστοὺς θὰ
τοὺς τονώσῃ. Τοὺς ἀδιαφόρους θὰ τοὺς προσεγγίσῃ. Τὰ
παιδιὰ θὰ τὰ μαζέψῃ κάτω ἀπὸ τὴν θέρη τῆς Θείας Προ-
στασίας καὶ θὰ μορφώσῃ μέσ' στὰς εὐπλάστες ψυχὰς τοὺς
Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα καὶ Ὁρθόδοξον πίστι. Τοὺς νέους θὰ
τοὺς μαγνήτισῃ μὲ τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ θὰ συζητήσῃ μα-
ζύ τοὺς τοὺς πόθους τοὺς καὶ τὰς λαχτάρας τοὺς· τοὺς δι-
καιολογημένους φόβους των καὶ τοὺς πραγματικοὺς κινδύ-
νους των. Τὰς οἰκογένειας θὰ τὰς ἐπισκεφθῇ καὶ θὰ τὰς ἀ-
γιάσῃ καὶ θὰ μιλήσῃ μαζύ τοὺς πάνω στὰ προβλήματα τῆς
ζωῆς τοὺς. Τοὺς γέροντας θὰ τοὺς προετοιμάσῃ γιὰ τὸ αἰ-
ώνιο ταξίδι, μιλώντάς τοὺς γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς αἰωνιό-
τητος καὶ γιὰ τὰ ἐφόδια ποὺ χρειάζονται, ὡς εἰσιτήριο σὲ
αὐτήν.

Δὲν μπορῶ νὰ ἀρνηθῶ ὅμως καὶ μερικὰς μεμονωμένες
περιπτώσεις ἱερέων, ποὺ δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ ὅλα αὐτά. Εἶναι
γιὰτὶ βρέθηκαν ἀπροετοιμαστοί. Στὴν πατρίδα τὸ ἔργο τοὺς
ἦταν στὴν Ἐκκλησίαν μόνον. Περιοριζόταν στὸν περιβόλο
τῆς. Ἐκεῖ πῆγαιναν καὶ τοὺς εὗρισκαν οἱ Χριστιανοί. Ἐδῶ
συμβαίνει ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετο. Ὁ ἱερεὺς θὰ τρέξῃ πρὸς
τοὺς Χριστιανούς. Γιὰ νὰ τοὺς συγκεντρώσῃ, γιὰ νὰ τοὺς
κάνῃ σύνολον ἐνιαῖον καὶ ἀδιάσπαστο. Γιὰ νὰ τοὺς ἐνώσῃ
παραμερίζοντας τὰς προσωπικὰς διαφορὰς ἢ τὰς ἐξ ἰδιοσυγ-
κασίας ἀνομιότητες, ποὺ παρουσιάζουν ἀναμεταξύ τοὺς.
Τοὺς μαλωμένους θὰ τοὺς καλέσῃ πρὸς τὸν Θεόν· θὰ τοὺς
διαφορέσῃ καὶ θὰ τοὺς συμφιλιώσῃ. Τοὺς παρασυρμέ-
νους ἀπὸ τὴν πλάνην θὰ τοὺς ἀναζητήσῃ καὶ θὰ τοὺς διαφω-
τίσῃ. Τοὺς ἀσθενεῖς θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ καὶ θὰ τοὺς τονώ-
σῃ. Τοὺς πενθοῦντας θὰ τοὺς συλλυπηθῇ καὶ θὰ τοὺς παρη-
γορήσῃ. Τοὺς φυλακισμένους θὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ καὶ θὰ τοὺς
δείξῃ τὸν δρόμον τῆς διορθώσεως καὶ τῆς ἐξελίξεως. Θὰ
τρέξῃ πίσω ἀπὸ τοὺς παραστρατημένους καὶ θὰ τοὺς συγ-
κρατήσῃ. Τέλος θὰ ἀναπτύξῃ στὴν καρδίαν ὅλων τὸ ἐνδια-
φέρον γιὰ τὸν Θεόν, γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ τὸ καλόν, γιὰ
τὴν μακρινὴν Πατρίδα, γιὰ τὴν ὁμονοιασμένη συμβίωσιν
τοὺς, γιὰ τὰς ἱερὰς ὑποχρεώσεις, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει ἀπέναν-
τι τοῦ ξένου περιβάλλοντός μας, ἡ ἱστορία τῆς Πατρίδος
μας καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Στὴν ἐκπλήρωσιν ὅμως τῆς ὥρας καὶ εἰς ἄκρον εὐε-
ρετικῆς ἀποστολῆς του ὁ ἱερεὺς ἔχει νὰ συναντήσῃ πολ-
λὰ προσκόμματα· πολλὰς δυσκολίας· πολλὰς ἀπογοητεύσεις.
Θὰ τύχῃ νὰ μὴ εἰσακουσθῇ. Νὰ μὴ ἐκτιμηθῇ ὁ ζήλος του,

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΠΙΣΤΕΥΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΩΝ ΤΗΝ ΕΠΙ ΓΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Δέν πιστεύω νά ὑπάρχη ἐν τῷ κόσμῳ πρᾶγμα τι τὸ ὁποῖον νά καθιστᾷ τὸν Ἄνθρωπον—Χριστιανὸν τόσον εὐτυχὴ καὶ τόσον μακάριον ὅσον τὸ νά προσμένῃ τὴν ἔλευσιν τοῦ Κυρίου του. Ἡ ἔλευσις τοῦ Κυρίου εἶναι διὰ τὸν Χριστιανὸν ζωσα δύναμις ἡ ὁποία ζωογονεῖ τὰς παραλελυμένας δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου, δίδει εἰς αὐτὸν πτέρυγας νά πεταξῇ, βοηθεῖ αὐτὸν νά ὑπερπηδᾷ τὰς δυσκόλους περιστάσεις τοῦ βίου του καὶ τέλος κάμνει αὐτὸν νά προσέχη εἰς τὸν βίον του καὶ καθαρῇ αὐτὸν ἀπὸ τὰς πτώσεις εἰς τὰς ἐπιθυμίας τοῦ κόσμου καὶ ἀπὸ τὰς τοῦ Διαβόλου καὶ πάντοτε κρατεῖ τὴν πίστιν καὶ ὑπακοήν του πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ ἀπλή αὐτῇ πίστις τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ θετική διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Σωτῆρος εἶναι φῶς διὰ τοὺς περιπατοῦντας ἐν τῷ σκότει τῆς ἁμαρτίας, ὁπλίζει δὲ αὐτοὺς μὲ θέλησιν καὶ δυνάμεις πνευματικὰς πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἡθικοῦ σκοτούς καὶ πρὸς εὕρεσιν τοῦ ἡθικοῦ φωτός, ἵνα ἡ διάνοια φωτισθῇ καὶ ἀλλάξῃ τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τὸ δὲ βουλευτικὸν τοῦ ἀνθρώπου ποιήσῃ τὸ ἀπειρον ἀγαθόν, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν καὶ Κύριον τῆς Δόξης καθὼς λέγει: «Μακάρι-

ἡ ἀγάπη του, τὸ ἐνδιαφέρον του. Θὰ τοῦ συμβῇ νά δοκιμάσῃ πολλὰς πικρίας. Νὰ ἀντικρῶσῃ ἀντίδρασι· γνώμης ἀδιάλκτες. Κάποτε καὶ κακίαι καὶ πάθη, πού φωλιάζουν στὴν καρδιά τῶν ἀνθρώπων, ὅταν διωχθῇ ἀπὸ μέσα τους ἡ ἀγάπη.

Ἔτσι δοκιμάζεται ὁ ζῆλός του· ἡ πίστις του στὴν ἀποστολή του.

Ἀλλὰ τότε ἀκριβῶς τίποτε δὲν πρέπει νά σταθῇ ἱκανὸν νά τὸν γονατίσῃ. Νὰ λυγίσῃ τὸ θάρρος του· νά κάμψῃ τὴν πίστιν του. Νὰ μαράνη τὸν ἐνθουσιασμό του.

Τίποτε δὲ πρέπει νά τὸν κἀνῃ νά δεχθῇ τὴν ἀδυναμία του. Νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀνίσχυρο· νικημένο.

Ὅταν μέσα στὴν ψυχὴ του γίνεταί τέτοιος χαλασμός, ὅς μὴ παρασυρθοῦν ἡ ἀρετὴς του πού προϋποτίθεται, ὅτι ἔχει κάθε Ἱερεὺς.

Θὰ τὸν βοηθήσῃ πολὺ ἡ πίστις του. Εἶναι πολὺ μεγάλη δύναμις.

Θὰ τὸν ἐνισχύσῃ ἡ ὑπομονὴ του. Δὲν θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὰ ἄκρα.

Ἡ σύνεσις του θὰ τοῦ δείξῃ πῶς πρέπει νά ἐνεργήσῃ.

Ἡ ταπεινώσις του καὶ ἡ σεμνότης του θὰ ἀνεβάσουν στὴν συνείδησιν τῶν ἄλλων τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπό του.

Ἡ καλωσύνη του θὰ τοὺς σπλαβώσῃ ὅλους.

Ἡ ἀγάπη του θὰ σύρῃ τὴν ἀγάπην ὅλων πρὸς τὸ πρόσωπό του.

Καὶ ὁ ἐνθουσιασμός του θὰ δώσῃ τὴν σφραγίδα τῆς προοδευτικότητος στὴν Κοινότητά του.

Ἀπὸ τὰς ἀρετὰς αὐτὰς βοηθοῦμενος· καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην, τὴν προθυμίαν καὶ τὴν συνεργασίαν τῆς Κοινότητός του ἐνθαρρυνόμενος ὁ Ἱερεὺς θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν εὐγενικὴ καὶ ἰδεώδη ἀποστολή του.

οἱ οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται» (Ματθ. Ε' 8).

Ἄλλὰ πῶς θὰ γίνουν καθαροὶ ἂν δὲν γνωρίζουν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος; Ὅταν ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ προσδοκᾷ τὴν μεγάλην καὶ δεδοξαμένην ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ ἀποκτᾷ ὑπομονὴν εἰς τὰς θλίψεις, θάρρος εἰς τὰς δεινὰς περιστάσεις, παρηγορίαν εἰς τοὺς στεναγμούς καὶ ἐλπίδα ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἴδῃ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ὅστις τὸν ἠγάπησε τόσον πολὺ ὥστε προσέφερεν ἑαυτὸν ζῶσαν πρὸς τὸν Θεὸν θυσίαν (Α' Κορινθ. 15' 1-10)· θὰ εἶναι μετ' Αὐτοῦ καὶ θὰ συνδοξασθῇ αἰωνίως ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Χριστοῦ, ὅστις «ἔκαμεν ἡμᾶς εἰς τὸν Θεὸν ἡμῶν βασιλεῖς καὶ θέλομεν βασιλεύσει μετ' Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς». (Ἀποκ. 5' 10).

Καθὼς ἡ πείρα μᾶς διδάσκει ἐκ τῶν παθημάτων διὰ τὰ ἔχουμεν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν εἰς τὰς θλίψεις ἡμῶν, πρέπει ὁ βίος ἡμῶν νά ἀτενίσῃ κατὰ πρὸς ἕνα σκοπὸν, πρὸς μίαν ἰδέαν, ὁ ὁποῖος σκοπὸς θὰ μᾶς κρατῇ πάντοτε πέριξ αὐτοῦ, διότι ἄνευ σκοποῦ ζωῆς, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀδύνατον νά ὑπάρχη καὶ ζῇ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην φωτὸς οὐρανοῦ, δυνάμεως οὐρανιας, χειραγωγοῦ ὑπερφυσικοῦ, ὁδηγοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Θεάνθρωπος Σωτῆρ, ὅστις μᾶς ὑπεσχέθη τὴν βασιλείαν Αὐτοῦ καὶ ὅτι θὰ ἴδωμεν αὐτὸν προσωπικῶς· θὰ ἀπολαύσωμεν Αὐτὸν καὶ τὴν ἁγίαν Του ἀγάπην, θὰ τιμηθῶμεν παρ' Αὐτοῦ καὶ μετ' Αὐτοῦ θὰ συμβασιλεύσωμεν αἰωνίως!

Ἡ πίστις αὐτῇ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν τῶν Χριστιανῶν εἶναι ὁ σκοπὸς τῶν σκοπῶν, ἡ ἰδέα τῶν ἰδεῶν καὶ αὐτὸ εἶναι ὁ ζῶν Χριστός. Ἡ ἰδέα αὐτῇ εἰς τοὺς χριστιανούς εἶναι πᾶν ὅ,τι ἔχουν, εἶναι ἡ χαρὰ τῶν καρδιῶν των, χαρὰ ἣτις ὑποχρεοῖ αὐτοὺς νά ὑπομένουν τὰ πάντα χάριν αὐτῆς τῆς Βασιλείας τοῦ Κυρίου μας. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παρακινεῖ τοὺς Χριστιανούς λέγων: «Υπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσητε τὴν Ἐπαγγελίαν». (Εβρ. 11 36-37). «Μακροθυμήσατε οὖν ἀδελφοί ἕως τῆς Παρουσίας τοῦ Κυρίου... μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς στηρίζετε τὰς καρδίας ὑμῶν ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε». (Ἰάκ. 5' 7-8).

Ἐχὼν λοιπὸν ἐν τῷ νοῦ αὐτοῦ ὁ Χριστιανὸς τὴν ἰδέαν περὶ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς εἰς Αὐτὸν ἐπισυναγωγῆς ἡμῶν (Β' Θεσσ. 1, 1), καὶ ὅτι θὰ ἔλθῃ καιρὸς νά ἀφήσῃ τὸ παρὸν τοῦτο σῶμα καὶ νά ἐνδυσθῇ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν (Α' Κορινθ. 15, 53) καὶ ὅτι θὰ λάβωμεν τὸν Στέφανον τῆς ζωῆς, Στέφανον δικαιοσύνης, Στέφανον δόξης, τοὺς ὁποίους στεφανοῦς ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς (Α' Κορινθ. 2, 9), εἶναι δυνατόν νά μὴ ἔχη ὑπομονήν, νά μὴ ἐνθαρρυνῇται καὶ ἐλπίξῃ καὶ προσμένῃ; Βεβαίως ὄχι. Δι' αὐτό. «Περιομένει τὴν νόθεσίαν καὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν» (Ρωμ. 8' 23) καὶ τὴν «Μακαρίαν Ἐλπίδα» τῆς προσδοκίας τοῦ δεδοξαμένου Χριστοῦ ὅστις θὰ εἶναι καὶ Κεφαλὴ ἡμῶν καὶ Θεὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ναί, ἀδελφοί μου, ὅς ὑπομένωμεν χάριν τοῦ Σωτῆρος, ὅς ἀγαπῶμεν, ὅς συγχωρῶμεν, ὅς ἐλεῶμεν καὶ ὅς κρατῶμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς Ἐλπίδος ἀσάλευτον, διότι πιστὸς ὁ ὑποσχεθεὶς... καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον βλέπομεν πλησιάζουσιν τὴν ἡμέραν καὶ ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ ὅλα τὰ σαθρὰ καὶ πρόσκαιρα συστήματα καταρρέουν καὶ ὁ Κύριος δὲν βραδύνει τὴν ὑπόσχεσιν Αὐτοῦ (Β' Πέτρ. 3, 9), χάριν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΑΝΤ. ΦΑΡΜ.

Θεοδωρήτου Κοκκινάκη, Διακόνου

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

Η'.

Εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τῆς θέσεως τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν Κόσμον. Διευτρώθη μετὰ ἄλλων ἡ σκέψις ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ ζωῇ διανοουμένη ὑπαρξίς τοῦ ἀνθρώπου νὰ μὴ περιλαμβάνεται εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ἀμέσου ἐνδιαφέροντος τοῦ Διανοουμένου Δημιουργοῦ.

Ἄν ἐνδιαφέρεται ἡ Διανοουμένη Δύναμις διὰ καὶ εἰς τὸν φαινόμενον Κόσμον αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Διότι αὐτὸς συγκεντρώνει τὸ πλήρωμα τῆς ζωῆς καὶ δυναμικότητος τοιαύτας διὰ τῶν ὁποίων νὰ δύναται νὰ ὀνομασθῇ καθ' ἑαυτὸν κόσμος ὁλόκληρος ἄλλὰ καὶ διὰ τῶν ὁποίων νὰ δύναται νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὸν Δημιουργόν του.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δυναμικότητων του πρὸς ὁμοίωσιν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ του εἶναι ὁμολογημένον ὅτι ἐπροχώρησε πολὺ ὁ ἄνθρωπος. Αἱ πνευματικαὶ καὶ ἐφέσεις καὶ αἱ τεχνολογικαὶ ἐπιτυχίαι τοῦ ἀνθρώπου αἱ γνώσεις τὰς ὁποίας ἀπέκτησε διὰ τῆς διηνεκοῦς ἐρεῦνης· ἡ ἀκριβολογία μὲ τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ νὰ πλουτίσῃ τὴν ὁμιλίαν του· ἔχουν ἀναμφιβόλως καὶ νὰ εἰπουν διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο. Ὁ ἄνθρωπος διηνεκῶς ἀποκτᾷ δημιουργικὰς δυνάμεις εἰς τὰς ὁποίας ἐκφαίνονται οἱ ἐξεικονισμοὶ τῆς ὁμοιώσεώς του πρὸς τὸν Δημιουργόν του ἄλλα καὶ τὰ μαρτύρια τῆς μετὰ τοῦ Θεοῦ συνεργασίας του. «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἀναδείξεώς μας ὡς τέκνα Θεοῦ, ὡς μοναδικὰ ὄντα εἰς τὸν κόσμον, ὡς μέτοχα διανοήσεως καὶ πνευματικότητος, «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Εἰς τὴν ἐνέργειάν μας ὅπως μετατρέψωμεν τὰ ἐν ἡμῖν ζώοντα αἰσθήματα εἰς εὐγενεῖς ἐκδηλώσεις ἀληθοῦς ἀνθρωπίνης ἀνωτερότητος «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Εἰς τὰς ἀρνητικὰς ἀπαντήσεις μας πρὸ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἐγωϊστικῶν μας ὁρμῶν, εἰς τὰ περυσίματα τῆς χαρᾶς τῆς νίκης τοῦ πνεύματος κατὰ τῆς ὕλης «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ὡς μοναδικοῦ νόμου ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωὴν, εἰς τὰς ἐσωτερικὰς κινήσεις πρὸς ἔμπρακτον ἀποδοκίμασίαν τοῦ μίσους καὶ τοῦ πολέμου, «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς μας, εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ κοινωνικὴν μας πρόοδον, εἰς τὴν μελέτην πρὸς ἐπιστημονικὸν κατατοπισμὸν μας ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ περιβάλλοντος, εἰς τὴν φυσικότητα τῆς προασπίσεως τῆς υγείας καὶ τῆς ζωῆς μας, εἰς τὴν ἐνέργειαν πρὸς εἰρηνικὴν μετὰ τῶν ἄλλων συμβίωσιν «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Καὶ ὅταν ἀναγνωρίζωμεν τὸ μέγεθος τοῦ προγράμματος τῆς φύσεως πού ἐκτυλίσσεται ἐνώπιόν μας, καὶ ὅταν ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἀποτελοῦμεν ζωτικώτατον μέρος τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεως τῆς ὑπάρξεως ἐντὸς τῆς ὁποίας μία παντοδύναμος Διανόησις κατεργάζεται τὸ μυστηριώδες τῆς σχέδιον καὶ ὅταν βλέπωμεν ὅτι κατέχομεν εἰς τὰς χεῖράς μας τὴν δύναμιν καὶ ὅτι δυνάμεθα νὰ διεκθύνωμεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς ζωῆς τοῦ πλανήτου μας, «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί».

Καὶ ἐὰν ὄντως ἡ δημιουργία διανοουμένων προσώπων ἀ-

ποτελῇ ἀντικείμενον μεγάλου ἐνδιαφέροντος εἰς τὸν Δημιουργόν τοῦ Σύμπαντος. Καὶ ἐὰν ὡς ἔχωμεν λόγους νὰ συμπεράνωμεν, ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἡ ὑψίστη βαθμὶς εἰς τὴν δημιουργίαν προσωπικῶν ὄντων, ἡ εὐκαιρία καὶ ἡ εὐθύνη τῆς συνεργασίας μας μετὰ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀναμφιβόλως ζήτημα ὑψίστης σπουδαιότητος.

Θεοῦ συνεργοί! Ὑπάρχει εὐγενεστέρα διάκρισις ἀπὸ τὴν μετὰ τοῦ Δημιουργοῦ συνεργασίαν εἰς τὴν βελτίωσιν τοῦ κόσμου εἰς τὸν ὅποιον ζῶμεν; Καὶ ἀναγνωρίζοντες τὸ ὕψος τῆς μεγαλειώδους αὐτῆς τιμῆς δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὡς ἐφαρμοζόμενον εἰς τὸν καθένα μας ἔκλειον πού εἶπεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς «ὁ Πατήρ μου ἐργάζεται καὶ γὰρ ἐργάζομαι».

Διὰ ταῦτα πάντα καὶ δι' ὅσα ἄλλα εἶναι δυνατόν νὰ ἀναφερθῶν εἶχε ἀναμφιβόλως δίκαιον ὁ Καθηγητὴς τονίζων ὅτι ἡ ζωὴ θέτει ἔμπροσθέν μας εὐκαιρίαν καὶ πρόκλησιν συνεργασίας μετὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ Σύμπαντος εἰς τὴν προσάθειαν ὅπως μετατρέψωμεν τὸν κόσμον εἰς κατὰλληλον διὰ τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τοὺς ἑαυτοὺς μας εἰς φύλιν κατὰλληλον διὰ νὰ κατέχῃ τὴν ὑψίστην ἴσως θέσιν τῆς διανοουμένης ζωῆς εἰς τὸν Κόσμον Του. «Ἄς εἰμεθα ὅμως εὐπειθεῖς εἰς τὸν Δημιουργόν μας. Καὶ Αὐτὸς πού μᾶς προσέδωκε τὴν ἱκανότητα, τὴν εὐκαιρίαν καὶ τὴν εὐθύνην νὰ διαπλάσωμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὸν κόσμον μας μὲ βάσιν καὶ τέλος τὴν τελειότητα. Αὐτὸς ἀναμφιβόλως θὰ μᾶς ἐμπνεύσῃ ἵνα ἐργαζώμεθα ὁλοψύχως μετ' Αὐτοῦ ἀποβλέποντες πρὸς τὸν μέγαν τῆς τελειότητος σκοπὸν».

Μὲ τὰς ὥραίαις καὶ εὐσεβεῖς καὶ βαθυτάτας αὐτὰς σκέψεις κατέλειψε τὴν ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν τοῦ ὁ Καθηγητῆς COMPTON, τοῦ ὁποίου τὴν ὅλην ἐπιστημονικὴν ἄποψιν περὶ Θρησκείας ἀνελύσαμεν εἰς τὰ προηγούμενα ἐπτά ἄρθρα. Εἰς τὸ πρῶτον εἶδομεν τὰς ἀπόψεις του περὶ τῆς εὐρείας χρήσεως τῆς «ὑποθέσεως» εἰς τὴν Ἑπιστήμην. Εἰς τὸ δεύτερον περὶ τῆς θέσεως τῆς Θρησκείας εἰς τὴν σύγχρονον τεχνολογικὴν καὶ μηχανικὴν Κοινωνίαν μας. Εἰς τὸ τρίτον καὶ εἰς τὸ τέταρτον περὶ τῆς κατ' ἀνάγκην παραδοχῆς τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν Ἑπιστημῶν. Εἰς τὸ πέμπτον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως ὑπὸ τῶν ἐπιστημῶν τῆς παρουσίας τῆς Ὑπεράτης Διανοήσεως εἰς τὴν φύσιν. Εἰς τὸ ἕκτον περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς καὶ τῆς θεωρίας τῆς ἐξελέξεως. Εἰς τὸ ἕβδομον περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἀνθρώπου καὶ εἰς τὸ ὄγδοον σχετικὰ περὶ τῆς συνεργασίας ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ὅλην διαδρομὴν τῶν σκέψεων εἶναι πολὺ εὐκόλον νὰ διαπιστώσῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν εἰλικρίνειαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐχειρίσθη τὰ ζητήματα, τὴν ἐπιστημονικὴν βαθύτητα καὶ ἐνημέρωσιν ἐπὶ τῶν συγχρόνων προβλημάτων τῆς Θρησκείας καὶ τῆς ἐπιστήμης, ἄλλα καὶ τὴν βαθεῖαν εὐσέβειαν καὶ θερμὴν πίστιν εἰς τὴν αἰωνιότητα τῆς θρησκευτικῆς ἀληθείας καὶ τὴν ἀξίαν τῶν διδαγμάτων της εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν.

Καὶ ἡ πίστις του αὕτη δὲν εἶναι πίστις ἀβαθῆς καὶ ἀβάσιμος. Δὲν εἶναι πίστις ἀμελετήτου καὶ ἀμορφότου. Εἶναι πίστις ἐπιστήμονος προερχομένη ἐκ τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐρεῦνης ἐπὶ τῶν συγχρόνων πορισμάτων τῆς ἐπιστήμης, τῆς ὁποίας ἐξετάζων τὰ συμπεράσματα ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως τὰ εὐρίσκει ταυτὸσημα μὲ τὰ συμπεράσματα τῆς Θρησκείας, ὡς ἐδείχθη εἰς τὸ δεύτερον κεφάλαιον.

Τὰς ἀπόψεις του ταύτας ἐκθέτει ὁ Καθηγητὴς COMPTON ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἑδρας του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον (Συνέχεια εἰς τὴν 11ην Σελίδα)

ΑΡΘΡΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

ΑΝΟ ΤΟ ΔΙΤΡΟΪΤ

ΜΕ ζηλευτήν τάξιν, με πνεύμα ειρηνικόν, με μεθοδικότητα οὐ τὴν τυχοῦσαν με ἐνθουσιασμόν ἐξαιρετικόν, διεξήχθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς 'Εβδόμης Συνελεύσεως Κλήρου καὶ Λαοῦ ἐν Διτροΐτ τὴν 15-21ην Ὀκτωβρίου 1939. Αἱ γενόμεναι συζητήσεις ἀφεώρων τὴν ὅλην Ὁρθόδοξον Ὁμογένειαν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ καὶ αἱ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις δεικνύουν, πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι τὸ Συνέδριον τοῦτο ἦτο δημιουργικόν καὶ πολὺ παραγωγικόν. Οἱ Ἐντιμότατοι Λαϊκοὶ Ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ εὐλαβέστατοι Κληρικοὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὰς οἰκίας Κοινότητας ὡς ἔκτακτοι ἀπόστολοι μιᾶς μεγάλης ἰδέας, τῆς ἰδέας ὅτι αἱ Κοινότητές μας θὰ δράσουν εἰς τὸ ἐγγύτατον μάλιστα μέλλον με περισσότερον ζῆλον, με μεγαλτέραν συστηματικότητα διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν καλῶς ἐννοουμένων πνευματικῶν καὶ θρησκευτικῶν των συμφερόντων, λαμβάνουσαι τὰς σχετικὰς λεπτομερειακὰς κατευθύνσεις ἀπὸ τοῦ Κέντρου τὸ ὁποῖον καὶ τὸν καιρὸν καὶ τὴν εἰδικότητα ἔχει διὰ νὰ τὰς δώσῃ. Μὲ τὰς ἐλπίδας αὐτὰς ἀποβλέπομεν πρὸς τὴν ἐφετεινὴν μας Συνέλευσιν τοῦ Κλήρου καὶ τῶν Κοινοτήτων μας ἐν Ἀμερικῇ.

ΟΙ ΦΥΣΙΚΟΙ ΟΔΗΓΟΙ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΛΗΡΙΚΟΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ

ΟΙ ΙΕΡΑΤΙΚΟΙ Προϊστάμενοι, οἱ Διδάσκαλοι καὶ αἱ καλαὶ κυρίαι μας εἶναι πρὸ παντὸς εἰς τὴν Μεγάλῃν ταύτην χώραν οἱ πραγματικοὶ ὀδηγοὶ καὶ ποδηγέται τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ὁμογενοῦς λαοῦ. Καὶ ἀπὸ αὐτοῦς ἀκριβῶς ἀναμένει ἡ Ὁμογενὴς Ἐκκλησία τῆς Ἀμερικῆς τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν προσπάθειαν εἰς τὸ νὰ ἐρμηνευθῶσι καταλλήλως αἱ ἐν Διτροΐτ ληφθεῖσαι ἀποφάσεις κατόπιν τοῦ τελευταίου Κληρικολαϊκοῦ Συνεδρίου. Οἱ ἐφημέριοί μας καὶ οἱ διδάσκαλοι πρέπει νὰ ἐξηγήσουν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μας τὴν σημασίαν τῆς Ἐκκλησίας μας ἐνταῦθα καὶ τὴν σημασίαν τῶν διαφορῶν ἀποφάσεων, ἰδίως ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ἀφοροῦν τὴν πειθαρχίαν τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ. Αὐτοί, οἱ φυσικοὶ σύμβουλοι τῶν ἀπλοϊκῶν, ὀφείλουν νὰ δώσουν εἰς αὐτοὺς νὰ κατανοήσουν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τῆς Συνελεύσεως ἀποβλέπουν εἰς τὴν πρόοδον τῶν Κοινοτήτων συνολικῶς καὶ τῶν ατόμων ἰδιαιτέρως. Ὁ ἐφημέριος καὶ ὁ διδάσκαλος πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦσιν τὴν δυνάμιν των καὶ νὰ ἐξασκήσουν τὴν ἐπιρροὴν των με ἀνεξάντλητον ὑπομονὴν ἵνα ὠθήσουν τὸν ὁμογενὴ ἐνταῦθα κόσμον εἰς τὴν ὁμαδικὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς καλυτέρας αὔριον. Εἴτε ἀπὸ τὸν ἄμβωνα τῶν Ναῶν εἴτε ἀπὸ τὴν ἔδραν τοῦ σχολείου αὐτοὶ θὰ διαφωτίσουν τὸν ἄλλως ἐνθουσιώδη λαόν μας. Ἀπὸ τὰς κυρίας, ἀπὸ τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου προσδοκᾶται ὁ θετικώτερος ἐν-

θουσιασμός καὶ ἡ μεγαλυτέρα προθυμία. Ἄλλως ὅλαι αἱ ἀποφάσεις θὰ μείνουν ὡς ἀποφάσεις μόνον καὶ οὐδὲν πλέον.

Η ΑΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ

Η ΣΧΕΤΙΚΗ ἔλλειψις ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἰδίως ἡ ὀλοφάνερος ἀπάθεια τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸν ἐκραγέντα περίεργον πόλεμον, πράγματα ποὺ ἔρχονται εἰς ὄξειαν ἀντίθεσιν μετὰ τὸ πολεμοχαρὲς πνεῦμα ποὺ ἐχαρακτήριζε τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον τοῦ 1914-1918, εἶνε σημεῖα παρήγορα, μέσα εἰς τὸν ὀλοσκότεινον πολιτικὸν ὀρίζοντα τῆς σημερινῆς Εὐρώπης. Ὁ κόσμος ἀποδοκιμάζει τοὺς ἐπιθετικοὺς καὶ ἀδίκους πολέμους. Εὐτυχῶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ νὰ κατανοοῦν ὅτι δὲν ὑπάρχει ὠραιότερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν λαῶν. Εὰν δὲ δὲν ὑπῆρχε φόθος νὰ ἐφαρμοσθοῦν μέθοδοι κακίας καὶ σφοδρότητος, θὰ ὑπῆρχον πιθανότητες ἐντοπισμοῦ τῆς συρράξεως μόνον μεταξὺ τῶν ἡδὴ ἐμπολέμων. Εἶνε γεγονὸς ὅτι ἡ ἀπάθεια τοῦ ἐδῶ τοῦλάχιστον κοινοῦ διαφαίνεται παντοῦ· δὲν ἐπικρατεῖ, ἀκόμη καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ταύτῃ κοσμοπόλει ὁ ἐρεθισμός καὶ ἡ νευρικότης ποὺ ἐπεκράτει κατὰ τοὺς ἀντιστοίχους πολεμικοὺς μῆνας τοῦ ἔτους 1914. Ἀς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ εὐρεθῇ τρόπος νὰ λύσουν τὰ Ἑθνη τὰς διαφοράς των με ἄλλας μεθόδους ἐκτὸς τῶν μεθόδων τοῦ ἔξίφους καὶ τῶν τορπιλλῶν ποὺ ἔως τώρα ἐχρησιμοποιοῦντο.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΩΝ

ΕΙΝΕ ἀπολύτως δικαιολογημένα αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀγαπητῶν Δωδεκανησιῶν οἱ ὁποῖοι, τὸρα μετὰ τὴν ραγδαίαν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν γεγονότων τῆς Εὐρώπης, προσπαθοῦν νὰ εὑρουν τρόπον διὰ νὰ ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι διὰ νὰ ἐξασκήσουν ἐλευθέρως τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἔθνικὰς των παραδόσεις εἰς τὰ ὠραία ἐκεῖνα νησιά ποὺ εἶναι τόσον πολυπαθῆ κατὰ τὰ τελευταῖα πρὸ παντὸς ἔτη. Δὲν κἀνουν τίποτε ἄλλο οἱ ἀτυχεῖς Δωδεκανήσιοι παρὰ νὰ διεκδικοῦν τὰ δίκαιά των καὶ νὰ ἐμμένουν εἰς τὰς δικαίας ἀπόψεις των καὶ κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίοδον. Διότι εἰς τὴν Δωδεκάνησον ἐκ μέρους τῶν κρατούντων ἐφαρμόζεται δυστυχῶς ἄσχημος πολιτικὴ παρὰ πάντα γραπτὸν ἢ ἄγραφον νόμον. Οἱ ἐκεῖ Δωδεκανήσιοι ὁμογενεῖς δοκιμάζουν μαρτύρια μεγάλα. Ὑπὸ ζυγὸν θαρὺν ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι ὑφίστανται πολλὰ, πιέσεις, ἐξευτελισμούς, κινδύνους, σκληρότητας. Καὶ εἶνε καθήκον τῶν ἀπανταχοῦ γῆς Δωδεκανησιῶν νὰ φανοῦν ἀλληλέγγυοι πρὸς τοὺς ἐν τῇ πατρίδι των ἀδελφούς των ἐνισχύοντες αὐτοὺς ποικιλοτρόπως καὶ συστηματικῶς. Οἱ ἐν Ἀμερικῇ τοῦλάχιστον συμπολιταὶ των πονοῦντες διὰ τὰ τελούμενα, δικαιιοῦνται νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὰ διαδραματιζόμενα ἔως ὅτου νὰ ἔλθῃ καιρὸς ὅποτε θὰ ἀναγνωρισθοῦν πλήρη τὰ δίκαιά των. Ἀς ἐκδηλώσουν ἄκμαῖον τὸ φρόνημά των, ἔχοντες πλήρη συναισθησιν τῆς εὐγενοῦς καταγωγῆς των. Πλησιάζουν αἱ ἡμέραι κατὰ τὰς ὁποίας πανηγυρικῶς θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν αἱ μέχρι τοῦδε διαμαρτυρίαι των. Ἀς μὴ ἀποκάμουν, διότι οἱ μεγάλοι ἀγῶνες ἀπαιτοῦν καὶ μεγάλας θυσίας καὶ τεραστίαν πρὸ παντὸς ἐπιμονήν.

Ἀρχιμ. Γερμ. Πολυζωίδου

Ο ΑΜΒΟΝ

ΠΩΣ ΔΙΔΟΜΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΜΙΑΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ

Τί ἀκριβῶς σημαίνουν αἱ «εὐκαιρίαι τῆς ζωῆς». — Πῶς δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεόν; — Δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεὸν ἔχοντες ὑπ' ὅψει σχετικὴν ἀργοπορίαν. — Ὁ Θεὸς δὲν καταργεῖ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. — Μὴ ἀποκαμνόντες. — Τί ἔλεγον οἱ Ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας. — Τί λέγει ἡ Ἁγία Γραφή. — Ἐχοντες θάρρος. — Ὁ νέος καὶ τὸ WESTERN UNION. — Χρησιμοποιούντες ὅσα δὴποτε προσόντα ἔχομεν. — Κάθε ἀνθρώπος ἔχει προσόντα. — Τὸ βιολὶ τοῦ PAGANINI.

Εἰς τὸ προηγούμενον κήρυγμα εἶδομεν «τί ἀκριβῶς σημαίνουν, πρὸ παντὸς διὰ τὸν σημερινὸν ἀνθρώπον, αἱ εὐκαιρίαι τῆς ζωῆς». Εἴχομεν διὰ μακρῶν ἀναπτύξει πόσον θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ὠφελήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας καὶ τοὺς ἄλλους ἐὰν ἐδίδομεν μίαν εὐκαιρίαν καὶ πρὸς τὸν Θεόν, ἀφοῦ ἐδώκαμεν καὶ δίδομεν τόσας καὶ τόσας εὐκαιρίας πρὸς ἄλλα πρόσκαιρα καὶ ἐφήμερα, ἄλλως τε, πράγματα.

Σήμερον, συμπληροῦντες τὸ ἴδιον θέμα θὰ ἀπαντήσωμεν ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἐρώτημα: «πῶς δίδομεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν Θεόν μας». Θὰ ἀναλύσωμεν τὰς μεθόδους καὶ τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ παρὰσχῶμεν τὴν θετικωτέραν καὶ μεγαλειτέραν ὑπηρεσίαν πρὸς τὸν ἑαυτὸν μας πού τόσον ἐξώκειλε καὶ πού τόσον ὑποφέρει, μὴ θέλων νὰ συνέλθῃ καὶ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ κατάλληλα φάρμακα διὰ τὴν σωτηρίαν του.

ΜΕΡΟΣ Βον.

Α'. ΕΧΟΝΤΕΣ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΧΕΤΙΚΗΝ ΑΡΓΟΠΟΡΙΑΝ

Ὅπως γνωρίζομεν πέρνει ἀρκετὸν καιρὸν διὰ νὰ ζωγραφισθῇ ἓν ρόδον. Πέρνει καιρὸν διὰ νὰ μεγαλώσῃ ἓν δένδρον. Πέρνει καιρὸν διὰ νὰ γίνῃ τὸ σιτάρι ψωμί: ἐτοιμάζεται πρῶτον ἡ γῆ· καλλιεργεῖται, ὑγραίνεται μὲ τὴν βροχὴν ἢ μὲ τὴν δρόσον. Κατόπιν ζεσταίνεται, μεγαλώνει, καταρτίζεται τὸ στάχυ καὶ ἐπὶ τέλους μεστώνει καὶ παρουσιάζεται τὸ σιτάρι.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως πέρνουν ἀρκετὸν καιρὸν. Δι' αὐτὸ ἀροτριῶμεν, σπείρομεν, περιμένομεν καὶ ἐμπιστευόμεθα. Ἐμπιστευόμεθα μέχρι τῆς πραγματοποιήσεως τὸν σχεδίων τοῦ Θεοῦ. Δίδομεν ὥστε εἰς τὸν Θεὸν μας μίαν καλὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς.

Τὴν θεωρίαν αὐτὴν ἔχει συμφέρον ὁ Χριστιανὸς νὰ ἐφαρμόζῃ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς ζωῆς του τόσον ὅσον καὶ εἰς τὰ ζητήματα τῆς μεταστροφῆς. Ὑποθέσατε ὅτι ἔχομεν ἄποιον στενὸν συγγενὴ μας πού περνᾷ βίον ἄτακτον καὶ κακόν. Παρακαλοῦμεν τὸν Θεὸν δι' αὐτὸν ἐπὶ ἐβδομάδας, ἐπὶ

μῆνας, ἐπὶ ἔτη καὶ παρατηροῦμεν ὅτι ὁ ἄσωτος αὐτὸς συγγενὴς μας δὲν σωφρονίζεται. Σκανδαλιζόμεθα τότε καὶ λέγομεν: — «διὰ τὸ Θεὸς δὲν τοῦ βάξει γνώσιν ἀμέσως».

Μὴ λησιμονῶμεν ὅμως ὅτι ὁ Θεὸς ποτὲ δὲν καταργεῖ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Οἰοδήποτε καὶ ἂν εἴνε τὸ μυστήριον τῆς ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, καμμία, καμμία ἀπολύτως ψυχὴ δὲν εἴνε δυνατόν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ «πρώχοντας» τρόπον τινά, χωρὶς τὴν ἰδίαν τῆς θέλησιν. Διότι τότε οὐδεμίαν ἄξιαν θὰ εἶχεν ἡ ἐλευθερία.

Β'. ΜΗ ΑΠΟΚΑΜΝΟΝΤΕΣ

Εἴνε γεγονὸς ὅτι πολλάκις ἀποκαμνομεν καὶ θέλομεν ἀμέσως ὁ Θεὸς νὰ μᾶς βοηθήσῃ. Διὰ νὰ προφυλάξωμεν ὅμως ἓνα ἀνθρώπον μας πού πέρνει λοξὸν δρόμον, τὸν συνεβούλευσαμεν, τὸν παρεκάλεσαμεν, τὸν ἐφοβερίσαμεν ἀκόμη. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐπῆγαν ἄδικα.

Καὶ τότε θέλομεν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ τὸν μετατρέψῃ εἰς μίαν ἡμέραν, εἰ δυνατόν: νὰ ξεβουλώσῃ τὰ αὐτιά του πού ἦσαν κλειστά εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ· ν' ἀνοίξῃ τὰ μάτια του πού ἦσαν κλειστά· νὰ φέρῃ εἰς τὸν ἴσιον δρόμον τὰ πόδια του τὰ ὁποῖα ἐπὶ τόσα τότε χρόνια ἔμαθον νὰ φέρονται πρὸς τὸν καταφερρῆ δρόμον τῆς κακίας.

Καὶ ὅλα αὐτὰ δὲν γίνονται εἰς μίαν στιγμὴν· πέρνουν καιρὸν, καὶ καιρὸν πολλὸν κάποτε. Ὁφείλομεν λοιπὸν νὰ δίδομεν εἰς τὸν Θεὸν μας μίαν εὐκαιρίαν· εἴνε συμφέρον μας νὰ μὴ ἀποκαμνομεν καὶ νὰ ἔχομεν ὑπ' ὅψει ὅτι ἐνδέχεται νὰ περνᾷ ὀλίγος καιρὸς ἕως ὅτου τύχωμεν τοῦ ποθομένου.

Οἱ Ἀρχαῖοι Πρόγονοί μας, οἱ ἀφήσαντες τόσον πολυτίμους συμβουλὰς πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, μετὰξὺ ἄλλων εἶπον καὶ τὸ περίφημον «πρὸ τῆς ἀρετῆς ὁ Θεὸς ἔθηκε τὸν ἰδρῶτα», δηλαδὴ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς κάποιον πρᾶγμα πρέπει νὰ προσηγηθῇ καιρὸς καὶ κόπος. Ἡ δὲ Γραφὴ ἡ Ἁγία παραγγέλλει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀποκάμνωμεν ὅσαςκις πρόκειται νὰ δώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν μίαν εὐκαιρίαν, ὅσαςκις πρόκειται νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐκεῖνο πού ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει: — «Παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν τῷ Θεῷ». (Ρωμ. στ' 19).

Γ'. ΕΧΟΝΤΕΣ ΘΑΡΡΟΣ

Εἰς ἓν τηλεγραφεῖον μᾶς μεγαλοπόλεως ἡ θύρα ἦνοιξε καὶ ἓνας νέος ἐμπῆκεν. Ἦτο ἐπιβλητικὸς καὶ θαρραλέος. Ἐζήτησεν ἐργασίαν καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ τηλεγραφείου τοῦ ἔδωκεν ἓν καθίσμα διὰ νὰ καθίσῃ.

Ἡ περὶ ἐπείγουσα ἐργασία τῆς ἡμέρας ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσῃ. Τὰ τηλεγραφήματα διὰ τὰς ἐφημερίδας εἰς μίαν ἄλλην μακρυνὴν πόλιν ἦσαν ἔτοιμα διὰ νὰ μεταβιβασθῶν. Εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην πόλιν πρὸ τῆς μηχανῆς ἐκάθισεν ἓνας ἀπὸ τοὺς ταχύτερους καὶ ἐμπειροτέρους τηλεγραφετάς, ἔτοιμος ν' ἀρχίσῃ ἀμέσως νὰ διαβιβάζῃ τὰ τηλεγραφήματα.

Ὁ Διευθυντὴς ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἐπιβλητικὸν ἐκεῖνον νεοελθόντα νέον νὰ πλησιάσῃ. Ὁ νέος ὑπήκουσεν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἐπερίμεναν νὰ τὸν ἰδοῦν νὰ ἀποτύχῃ εἰς τὴν προσπάθειάν του τοῦ νὰ προσφθάσῃ νὰ καταγράψῃ τὰς τηλεγραφικὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ ταχύτερου τηλεγραφετοῦ ὑπαλλήλου τῆς γραμμῆς. Ἀλλ' αὐτὸς ἐπῆρε τὴν πένναν καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους τὰ τηλεγραφεύμενα ἀπὸ τὴν μακρυνὴν πόλιν χωρὶς διακοπὴν, δίδων σελίδας ἐπὶ σελίδων, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἀπορούσαν.

Ὅταν ἐτελείωσε τὴν δοκιμαστικὴν ἐκείνην ἐργασίαν, ἡ θέσις του ἦτο ἐξησφαλισμένη χωρὶς συζήτησιν. Ὅταν τὸν

ἠρώτησαν πῶς ὠνομάζετο ὁ νέος ἀπήντησε: Θωμᾶς Ἔδι-
σον. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἀρχὴ τῆς παγκοσμίου φήμης του. Ὅ,τι ἀ-
κριβῶς ἐχρηιάζετο ἦτο μία εὐκαιρία καὶ ὅταν εὐρῆκε τὴν
εὐκαιρίαν αὐτὴν, ἔκαμε κυριολεκτικῶς θαύματα. Τὸ θάρ-
ρος ἐθιριάμβευσεν.

Δ'. ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΕΣ, ΕΦ' ΟΣΟΝ ΕΙΝΕ ΚΑΙΡΟΣ
ΟΣΑ ΛΗΠΟΤΕ ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΧΟΜΕΝ

Εἰς τὴν Γένουαν τῆς Βορείου Ἰταλίας, εἰς τὰ λεγόμενα
«Μέγαρα τῆς Γένουας», με ὠδήγησαν κάποτε ἀπὸ δωμάτιον
εἰς δωμάτιον. Ἐκτὸς ὅλων ἐκείνων τῶν δωματίων ὁ ὠδηγὸς
με ὠδήγησε καὶ εἰς ἓν δωμάτιον εἰς τὸ ὅποιον δὲν ὑπῆρχε
τίποτε, οὔτε ἐπιπλόν, οὔτε καμμιὰ πολυτέλεια, οὔτε καμμιὰ
εἰκόν.

Εἰς τὸ βάθος μόνον τοῦ δωματίου ἐκείνου, πρὸς τὸν τοί-
χον, ἐφαίνετο μιὰ γιάλινη θήκη καὶ μέσα εἰς τὴν γιάλινην
ἐκείνην θήκην ὑπῆρχεν ἓν βιολίον. Ὅταν ἠρώτησα μοῦ εἴ-
πον πῶς ἦτο τὸ βιολίον τοῦ μεγάλου Μουσουργοῦ Παγκανί-
νι ἐπάνω εἰς τὸ ὅποιον ἐξετέλει οὗτος ὅλας τὰς περιφήμους
μελωδίας του.

Ἐκοίταξα με ἐνδιαφέρον τὸ ὄργανον ἐκεῖνο καὶ ἐσκέ-
φθην ἐπὶ ἔκτακτοι μουσικοὶ τόνοι θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀκου-
σθοῦν ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ Μέγας ἐκεῖνος Μουσικός. Ἀλλὰ τὸ
ὄργανον ἦτο τότε ἄφωνον καὶ ἀχρησιμοποίητον.

Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ με χιλιάδας ἀνθρώπων πού εἰνε
κλεισμένοι μέσα εἰς τὴν θήκην τῆς ἀδιαφορίας. Δὲν δίδουν
εὐκαιρίαν εἰς ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸν Θεόν. Ἡ ζωὴ των περνᾷ
ἄγροος καὶ ἄκαρπος, δὲν βγάζει, δὲν παράγει τίποτε διὰ
τὸν Θεόν.

Ὁ Θεὸς ἐν τούτοις ἔδωκεν εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
διάφορα προσόντα, διάφορα τάλαντα. Ἐὰν ὁ καθεὶς ἐξετά-
σῃ καλὰ τὸν ἑαυτὸν του, θὰ ἰδῇ πῶς ἔχει καὶ αὐτὸς κάποιο
«δῶρημα» τέλειον ἄνωθεν καταβαίνον ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν
Φώτων». Καὶ τὸ δῶρημα αὐτό, τὸ προσόν, ὀφείλει ὁ ἀνθρώ-
πος νὰ τὸ χρησιμοποιῇ, νὰ τὸ ἔχῃ πάντοτε πρόχειρον διὰ τὴν
χρησιμοποίησιν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ὅποιον, ἄλ-
λος τε, καὶ ἄνθρωποι.

Ὁ λεπτοεργὸς ἔχει πολλὰ ἐργαλεῖα, χρήσιμα διὰ τὴν
τέχνην του. Ὅταν θελήσῃ σύντομα ἐν ἑξ αὐτῶν ποῦ νομί-
ζετε ὅτι θὰ πάρῃ; πάντως τὸ προχειρότερον. Τὸ ἴδιο συμ-
βαίνει καὶ περὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς χρησιμοποιεῖ ἐκεῖ-
νον πρὸ παντὸς ὁ ὁποῖος τοῦ δίδει μίαν εὐκαιρίαν.

Ε'. ΥΠΑΚΟΥΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΟΥΝΤΕΣ
ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΟΡΩΝ

Δὲν εἶνε τὸ ζήτημα πόσα ἔχομεν, ἀλλὰ πόσα ἐξ ἐκείνων
πού ἔχομεν, δίδομεν εἰς τὸν Θεόν. Τὸ ζήτημα δὲν εἶνε πόσα
προσόντα ἔχομεν, ἀλλὰ πόσα χρησιμοποιοῦμεν. Ἐν προσόν,
ἐν τάλαντον, χρησιμοποιούμενον, ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ
10,000 προσόντα ἀπλῶς κατεχόμενα καὶ μὴ χρησιμοποιού-
μενα. Μιὰ φουχτα σιταριοῦ εἰς τὰ χέρια τοῦ γεωργοῦ-σπο-
ρέως ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ μιὰ ὀλόκληρον ἀποθήκην σι-
ταριοῦ σφικτο-κλεισμένην.

Ὁ Μωϋσῆς, με τὸν δισταγμὸν καὶ τὴν βραδύτητα τῆς
γλώσσης του, ἐφαίνετο ἓν ἀδύνατον ὄργανον. Ἀλλ' ἔδωκεν
εἰς τὸν Θεὸν μίαν εὐκαιρίαν καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀνύψωσεν εἰς
νομοθέτην καὶ ὠδηγὸν τοῦ λαοῦ Του. Ὁ Γεδεὼν προσέβλε-
πε με φόβον καὶ δισταγμὸν πρὸς τὸ μέγα ἔργον πρὸ αὐτοῦ.
Ἐν τούτοις ἔδωκεν εἰς τὸν Θεὸν μίαν εὐκαιρίαν καὶ ὁ Θεὸς
ἐσχόρπισε μίαν ὀλόκληρον στρατιάν με τὴν ὁποίαν ὁ Γεδεὼν

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΙΣ

«ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΗΡΗΤΟΥ»

Προκηρύσσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Ὁρθο-
δόξου Παρατηρητοῦ» Ἀσκήσις ἀπὸ τῆς 16ης Ὀκτω-
βρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1939.

Ο Ρ Ο Ι :

Κατὰ τὴν ἄσκησιν αὐτὴν θὰ δίδηται ἐν ὥρᾳ
ὡν δῶρον μορφωτικῆς φύσεως πρὸς τὸ πρόσωπον τὸ
ὁποῖον θὰ ἀποστείλῃ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Περι-
οδικοῦ μας, 2519, 30th Drive, Astoria, N. Y., ἐντὸς
ἰδιαίτερου φακέλλου ἐν οἰονδήποτε ἐδάφιον δύο ἢ τρι-
ῶν γραμμῶν ἐκ τῶν Τεσσάρων Εὐαγγελιστῶν (Ματ-
θαίου, Μάρκου, Λουκᾶ, Ἰωάννου) διδασκτικοῦ ἢ ἠθικοῦ
περιεχομένου, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἤθελε δημοσιευθῇ ἐν
τῷ «Παρατηρητῇ» ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐπι-
στέλλοντος.

Ἡ Ἀσκήσις δὲν περιορίζεται εἰς μόνους τοὺς
ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλ' ἐπεκτείνεται
πρὸς ὅ λ ο υ ς τοὺς ὁμογενεῖς τοὺς κατοικοῦντας
ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις καὶ Καναδᾶ.

Εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον δύνανται νὰ λάβουν
μέρος μόνον λαϊκοί, Ἕλληνες ἢ Ἑλληνίδες ἢ ξενό-
γλωσσοι σύζυγοι ὁμογενῶν, ἀσχέτως ἡλικίας, οὐχὶ δὲ
κληρικοὶ ἢ λαϊκοὶ Θεολόγοι.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἐπιστέλλοντος, ἢ διευθυνσὶς αὐτοῦ
καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως καὶ πολιτείας ἐνθα παραμένει
ὁ διαγωνιζόμενος, πρέπει νὰ εἶνε καθαρογεγραμμένα.

Τὸ ἀποσταλνόμενον ἐδάφιον θὰ εἶναι, ἐννοεῖται,
εἰς τὴν Ἑ λ λ η ν ι κ ῆ ν γλῶσσαν καὶ θὰ φέρῃ κά-
τωθεν καθαράν καὶ εὐανάγνωστον τὴν παραπομπὴν
ἀπαραιτήτως.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

θὰ εἶχε νὰ ἀντιπαλαίσῃ. Ὁ Δαβὶδ δὲν ἦτο παρὰ ἓνας ἁ-
πλοῦς ποιμὴν, ριχμένος εἰς ἀφάνειαν. Ἀλλ' ἔδωκεν εἰς τὸν
Θεὸν μίαν εὐκαιρίαν καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἀνύψωσεν εἰς ἓνα θρό-
νον. Ἐπὶ κατακουρασμένοι ψαράδες ἔχον κοπιᾶσαι καθ'
ὅλην τὴν νύκτα εἰς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας καὶ δὲν ἔκα-
μον τίποτε, ἀλλ' ὅταν τοῖς εἶπεν ὁ Χριστὸς «Ρίψατε τὰ δί-
κτυα εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου» (Ἰωάν. ΚΙ' 6), ὑπε-
χώρησαν εἰς αὐτόν, ἔδωκαν εἰς αὐτόν μίαν εὐκαιρίαν καὶ
τὸ ψάρευμα ἦτο τόσον πολὺ ὅσον οὐδέποτε.

ΑΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣΩΜΕΝ ΝΑ ΔΩΣΩΜΕΝ ΜΙΑΝ
ΕΥΚΑΙΡΙΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Ἔως τώρα ἐδώσαμεν εἰς τὰς ἡδονὰς εὐκαιρίαν. Τί ἐ-
κατάλαβamen; Ἐδώκαμεν εὐκαιρίας εἰς τὴν φιλοδοξίαν. Τί
ἐκερδήσαμεν; Ἐδώκαμεν εἰς τὸν πλουτισμὸν εὐκαιρίαν. Τί
ἀπεκτήσαμεν; τίποτε, ἀπολύτως τίποτε.

Ἄς ἀποφασίσωμεν τότε νὰ δώσωμεν μίαν εὐκαιρίαν καὶ
εἰς τὸν Θεὸν καί, ὠρισμένως, θὰ βγῇ κατὶ καλὸν ἀπὸ τὴν
ἀπόφασίν μας αὐτὴν. Ἄν μὴ τι ἄλλο τοῦλάχιστον θὰ περά-
σωμεν ζωὴν πνευματικωτέραν, γεμάτην ἀπὸ θάρρος καὶ ἐλ-
πίδα, διότι αὐτὸς οὗτος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν: «Ὁ ἀκο-
λουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ
φῶς τῆς ζωῆς». (Ἰωάν. Η' 12).

Η ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης Σελίδος)

τοῦ Σικάγου, ὅχι μόνον εἰς βαθυστόχαστα συγγράμματα τοῦ ἀλλὰ καὶ εἰς οἰανδήποτε εὐκαιρίαν ὅπου καλεῖται νὰ ὁμιλήσῃ ὡς αὐθεντία ἀνεγνωρισμένη.

Τελευταίως εἰς τὸ συγκροτηθὲν Συνέδριον ἐπὶ τῶν 'Ανθρωπίνων Σχέσεων εἰς τὸ WILLIAMSTOWN, MASS., ὁμιλῶν ὁ Καθηγητὴς ἀνέφερε κατὰ τὴν ἐφημερίδα Νιοῦ 'Υ-ὸρκ 'Τάιμς ὅτι «1ὸ σπουδαιότερον ἔργον ποῦ ἀντιμετωπίζει σημερινὸν ἡ 'Αμερικὴ εἶναι νὰ μάθῃ τὴν κατεύθυνσιν τὴν ὁποῖαν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ. 'Οδηγὸν διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ὁρῆς ἀτραποῦ μήτε ἡ 'Ιστορία μήτε ἡ Κοινωνιολογία δύνανται νὰ ἀναδείξῃ ὡς παράγοντα δυνάμενον νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν Θρησκείαν. 'Η χώρα μας βασίζεται εἰς τοὺς Θρησκευτικούς ἀρχηγούς της διὰ νὰ μεταδώσῃ εἰς τοὺς πολίτας της τὸ νόημα τῆς σημασίας τῆς ζωῆς. 'Η Θρησκεία βλέπει τὸν κοσμον μας ὡς κατευθυνόμενον εἰς σκοπὸν τινὰ θεθεμένον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὡς τέκνον τοῦ Θεοῦ, συνεργαζόμενον καὶ βοηθούμενον διὰ τὴν πρὸς τὸν θεθεμένον τοῦτον σκοπὸν κατευθύνσιν.»

Αἱ σκέψεις αὗται ἀναμφιβόλως δὲν εἶναι ἀποκαλύψεις ἀλλὰ τῆς πραγματικότητος ὁμολογίαι εἰλικρινεῖς καὶ χαρακτηριστικαὶ τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ ἀνωτέρας διανοήσεως τοῦ Καθηγητοῦ. Καὶ ὡς ἀνεφέρθη εἰς τὰ προηγούμενα κεφάλαια ἡ πλειονότης τῶν πραγματικῶν μεγάλων ἐπιστημόνων τῆς ἐποχῆς μας σκέπτεται κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον.

Καὶ τὸ τοιοῦτον δύναται κάλλιστα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς σ τ ρ ο φ ἡ τῆς διανοήσεως τῶν ἐπιστημόνων εἰς τὴν κατευθύνσιν τῆς δικαιοῦσεως τῆς ἀληθείας τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν τὰς ὁποίας διὰ διαφόρων συμβολισμῶν μεταδίδει ἡ Θρησκεία ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν, χειραγωγούσα καὶ τοῦ ἀμορφώτου τὴν εὐπιστον σκέψιν καὶ τοῦ μορφωμένου τὴν ἀμφιβάλλουσαν διανόησιν εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ εἰς τὸ φῶς.

'Ο BERNHARD BAVINK, ἕνας ἀπὸ τοὺς ὑγιεστέρους καὶ κάλλιστα πληροφορημένους ἐπιστήμονας καὶ συγγραφεῖς τῆς ἐποχῆς μας, ἀναφερόμενος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου τῆς ἀποφασιστικῆς στροφῆς τῆς 'Επιστήμης καὶ τῆς ἀπομακρυνσεῶς της ἀπὸ τὴν ὕλιστικὴν ἐρμηνείαν τῆς πραγματικότητος λέγει ὅτι «δὲν εἶναι φαντασίσεις ὅτι ὁ Θεός, εἰς τὸν ὅποιον ἀποδίδομεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς 'Ιστορίας, δύναται, ἀνθρωπίνως ὁμιλοῦντες, νὰ διευθετῇ τὰ ζητήματα μεθοδικῶς εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐκκλητικὴ αὐτὴ καὶ σχεδὸν ἀπρόβλεπτος σ τ ρ ο φ ἡ τῆς ἐπιστημονικῆς σκέψεως νὰ ἐκδηλωθῇ καὶ ἡ εἰς θάνατον καταδίκη τοῦ ὕλισμοῦ νὰ ἐξαγγελθῇ ἐνώπιον τῆς 'Ιστορίας ἀκριβῶς εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ὕλισμὸς ἐξήρχετο νὰ κυριεύσῃ τὸν κόσμον διὰ τῆς βίας. Πρὸ τριακόντα ἐτῶν ὁ Χριστιανισμὸς ἐπέζητο σκληρὰ καὶ ἐκράτει ἄμυναν. Σήμερον ὅμως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, ὥστε αὐτὸς νὰ εἶναι καὶ ὅτι θὰ εἶναι ὁ ἐπιτιθέμενος ἐὰν ἤθελε ὑπάρξῃ εἰς τὰς τάξεις του περισσότερα σταθερότης θελήσεως.»

Καὶ ὅσον παρέρχονται τὰ ἔτη καὶ προχωρεῖ ἡ σκέψις εἰς τὰς κατακτήσεις τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας τοσούτον θὰ σ τ ε ν ε ὑ ο υ ν τὰ ὅρια τῆς φαινομενικῆς ἀντι-

θέσεως μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῆς ἐρεῦνης ἐπὶ τῶν δύο πεδίων τῆς ὑπάρξεως, τοῦ πνεύματος δηλαδὴ καὶ τῆς ὕλης, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς 'Επιστήμης.

'Η διάστασις ἡ σημειωθεῖσα εἰς τὸ παρελθὸν ὠφείλετο εἰς τὴν ἀκρότητα καὶ τὴν βίαν τῶν κρίσεων καὶ τῶν δύο παρατάξεων. Εἰς τὴν ἐπιπολιότητα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς παντογνωσίας τῶν μὲν, καὶ εἰς τὸν μανιώδη καὶ ἀμάρτυρον ἀγάτης φανατισμὸν τῶν δέ.

'Αλλὰ τώρα ὁ σάλος ἐκόπασε καὶ ἡ ἡρεμία τῆς σκέψεως κυριαρχεῖ. Αἱ δύο παρατάξεις συντητήθησαν εἰς σημεῖον ν' ἀκούωνται ἐκ μέρους ἐπιστημόνων λόγοι ἐκδηλωτικοὶ θερμῆς ἐσωτερικῆς καὶ βεβαίας πίστεως εἰς τὰς ἀληθείας τῆς Θρησκείας ἀλλὰ καὶ ἔπαινοι ἐπιβραβευντικοὶ καὶ ἀναγνωρίσεις τῆς ἀξίας τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρεῦνης καὶ μελέτης τῶν ζητημάτων, ἐκ μέρους τῆς παρατάξεως τῆς ἐκπροσωπούσης τὴν μέτετν καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀξιῶν τοῦ ὑπερφυσικοῦ πεδίου.

Καὶ ἡ μεγάλη ἐπίσης ἀπόστασις μεταξὺ τοῦ φ υ σ ι κ ο ὕ καὶ τοῦ ὕ π ε ρ φ υ σ ι κ ο ὕ διηνεκῶς μικραίνει μέσα εἰς τὰ ὅρια τῆς ἀντίληψέως μας. Καὶ τοῦτο ἔνεκα τῶν συμπερασμάτων ποῦ ἐξήγαγε ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ, λόγῳ τῶν ὁποίων διευτυπώθησαν σκέψεις καὶ κρίσεις τοιαῦται ὥστε τὰ πρῶην μεταφυσικὰ νὰ μὴ θεωροῦνται τελείως ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν φυσικῶν. Τοιαύτας σκέψεις εἶχεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁ 'Αρχιεπίσκοπος ἡμῶν Σεβασμιώτατος 'Αθηναγόρας ὅταν εἰς μίαν ὁμιλίαν του εἶπεν ὅτι «τὰ θαύματα δὲν εὐρίσκονται πολὺ μακρὰν τῆς φυσικότητος. 'Η ὑπερφυσικότης τῆς παρουσίας τὸν βασίζεται ἐπὶ νόμον ἀγνώστον, εἰς τὴν πίστιν καὶ γνῶσιν τῶν ὁποίων προχωροῦμεν χειραγωγούμενοι ὑπὸ τῆς 'Επιστήμης καὶ τῆς Θρησκείας».

'Η φυσικότης τοῦ ὑπερφυσικοῦ ἔγινε θέμα συζητήσεως μεταξὺ τῶν 'Επιστημόνων. Καὶ μαρτυρία εἰς τοῦτο εἶναι τὰ ἔργα τοῦ EDDINGTON καὶ τοῦ COMPTON, αἱ περὶ ὕλης θεωρίαι τοῦ BOHR, τοῦ MAX PLANCK καὶ τοῦ BERNHARD BAVINK, ὁ ὁποῖος μάλιστα γράφει ὅτι «μία ἀποψις εἶναι ἀδιαμφισβήτητος εἰς τὴν σύγχρονον φυσικὴν, ἡ ἀποψις ἡ ὁποία λαμβάνει ὑπὸ σοβαρὰν ἐποχὴν τοὺς λόγους τοῦ 'Αγίου Παύλου, «ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν».

Αἱ ἐκτεθεῖσαι σκέψεις δὲν δίδουν παρὰ μίαν ἀμυδρὰν μόνον εἰκόνα τοῦ γενομένου καὶ γινομένου ἀνακαινισμοῦ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀντιλήψεων μὲ κατεύθυνσιν τὴν πίστιν πρὸς τὴν πνευματικότητα τοῦ κόσμου. Καὶ εἰς τὴν κίνησιν ταύτην πρέπει πάντες νὰ λάβουν μέρος. Πρέπει νὰ ἀνακαινισθοῦν ἀντιλήψεις ποῦ φέρουν τὰ μαρτύρια τῆς ἐπιδράσεως ἀπὸ τὰς βεβιασμένας καὶ ἐπιπολαιῶς κρίσεις τῆς παλαιᾶς σχολῆς τῶν ἐπιστημόνων. Αἱ ἀξίαι τοῦ πνεύματος, τὰς ὁποίας ἠβελήσαμεν τόσον ἐπιπόλαια νὰ ἀγνοήσωμεν, πρέπει νὰ ἀναστηλωθῶν εἰς τὰς ἀντιλήψεις μας. 'Η πίστις πρὸς τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἄχραντον ὠραιότητα τῶν ἀποκαλύψεων καὶ τῶν διδαγμάτων τοῦ Ναζωραίου πρέπει νὰ γίνῃ βιώσις μας καὶ βάσις ἐμπνεύσεως τῶν ἐξορμήσεων διὰ τὴν κοινωνικὴν καὶ προσωπικὴν μας ἐξυγίανσιν.

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο ζήτημα μόνον συγχρονισμοῦ ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικῆς ὑπαγόρευσις μιᾶς υπερτάτης ὑποκειμενικῆς καὶ ἀντικειμενικῆς ἀνάγκης.

ΤΕΛΟΣ

Ἀρχιμ. Γ. Π.

ΑΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΜΒΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ πρῶτον αἶσθημα τὸ ὁποῖον δοκιμάζει ὁ ἔχων σήμερον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Κατακόμβας τῆς Ρώμης εἶνε αἶσθημα γαλήνης καὶ ἡρεμίας. Εἰς τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν θαυμάτων διαδρόμων, δὲν βλέπει κανεὶς ἀναγεγραμμένα παρὰ εὐχὰς καὶ προτροπὰς γαλήνης, ἐλπίδος, ἀναπαύσεως, καρτερικότητος. Αἱ γύρω εἰκόνες δὲν παριστοῦν παρὰ γεύματα εὐθυμίας, σύμβολα χαρᾶς καὶ ἐλπίδος.

Ἐὰν μείνῃ κανεὶς ἐπὶ τι διάστημα εἰς τὰς Κατακόμβας θὰ ἐξοικειωθῇ ἐπὶ τοσοῦτον εἰς τὸ ἥρεμον ἐκεῖνο περιβάλλον ὥστε θὰ δυσκολευθῇ νὰ πιστεύσῃ ὅτι εὐρίσκεται ἐν μέσῳ χριστιανικῶν τάφων. Ἡ ἐπίδρασις τοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος εὐρίσκεται διάχυτος ἐκεῖ πέρα καὶ ἀνάμικτος μὲν ἐν δυνατόν αἶσθημα ἀνάγκης, ἀνακουφίσεως καὶ γαλήνης.

Ὡς γνωστὸν αἱ Κατακόμβαι ἐχρησίμευσαν ὡς οἱ πρῶτοι Ἱεροὶ Ναοὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἦσαν ναοὶ ἀπλοῖ, ἀπέριττοι, χωρὶς δαπανηρὰ κοσμήματα. Ὡς Ἀγία Τράπεζα ἐχρησίμευε συνήθως ὁ τάφος ἐνὸς Χριστιανοῦ μάρτυρος πρὸ ὀλίγου ταφέντος ἐκεῖ. Ὡς εἰκόνες ἐχρησίμευον τὰ γύρω κείμενα σύμβολα τῆς Θερησκείας τοῦ Χριστοῦ. Ἐν μέσῳ δὲ θαυμάτης σιγῆς Ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ἀπλούστατα καὶ ἄνευ πολυτελείας, ἐτέλει τὸ Ἱ. Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας χρησιμοποιοῦν Ἱ. Ποτήριον ἐξ ἀπλῆς πολλάκις ὕλης.

Ἀληθὴς ἀδελφότης ἐθαύμαζεν ὑπὸ τὰς ὑγρὰς ἐκείνας ἐκτάσεις διακρίσεις δὲν ὑπῆρχον, αἱ δὲ χεῖρες καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὅλων ὑψόνοντο πρὸς τὸν οὐρανόν, τὸν ὁποῖον ἀπέκρυπτεν ὁ μαῦρος θόλος. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ πίστις ἦσαν ἐδραιωμένοι μεταξὺ αὐτῶν εἰς τὰς δαιδαλώδεις ἐκείνας ὑπογείους ἐκτάσεις. Πόσον ὅμως μετεβλήθησαν τὰ αἰσθήματα ἀπὸ τότε! Πόσον ὁ ἄνθρωπος ἔγινε πεζότερος!

Σπουδαιότερα τῶν Χριστιανικῶν Κατακομβῶν τῆς Ρώμης εἶνε ἡ λεγομένη «τοῦ Ἀγίου Καλλίστου» ἐπὶ τῆς περιφήμον ὁδοῦ Ἀλπίας. Ὁνομάσθη οὕτω διότι ὁ κατὰ τὸ 220 μ. Χρ. Ἀρχιερεὺς τῆς Ρώμης Κάλιστος ὁ Α΄, ἀνακηρυχθεὶς βραδύτερον Ἀγίος, ἐπεσκένασεν ὅλας μὲν τὰς Κατακόμβας γενικῶς, ἰδιαιτάτα δὲ τὴν ἐπὶ τῆς Ἀλπίας ὁδοῦ, ἡ ὁποία καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦτο, τοῦ «Ἀγίου Καλλίστου», ὁ ὁποῖος καὶ προφανῶς ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Εἰς τὰς Κατακόμβας λέγεται ὅτι ἔχουν ταφῇ ἄνω τῶν ἐβδομήκοντα πέντε χιλιάδων χριστιανῶν-μαρτύρων κατὰ τοὺς συντηρητικωτέρους ὑπολογισμοὺς τῶν εἰδικῶς ἀπασχοληθέντων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Εἰς αὐτὰς ἔχουν ταφῇ ἐπίσης διάφοροι Πάπαι τῆς Ρώμης. Ὡσαύτως διασώζεται εἰς αὐτὰς μέχρι σήμερον καὶ ὁ τάφος τῆς Ρωμαίας Ἀγίας Καικιλίας.

Λόγῳ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἐπιδρομῶν κατὰ τὸν Μέσον Αἰῶνα αἱ Κατακόμβαι τῆς Ρώμης εἶχον λησμονηθῇ καὶ παραμεληθῇ. Οἱ διάφοροι ἐπιδρομεῖς τὰς ἀφῆκαν, σεβασθέντες ἴσως τὴν ἱερότητα τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς γαλήνης τῶν τόπων ἐκείνων. Ἡ ἐγκατάλειψις αὐτῶν διήρκεσεν, ὡς φαίνεται πολλοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους ὅμως χρόνους, καὶ σήμερον, χιλιάδες ἐπισκεπτῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς ὑψηλοῦ μεταβαίνουν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἱερῶν ἐκείνων τόπων ὅπου ὁ Χριστιανισμός

ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΑ ΜΟΥ ΠΑΙΔΙΑ:

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐὰν ἡ ἀγάπη εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὄρος τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας, αὐτὸ ἀληθεύει περισσότερον διὰ τοὺς Ὁμογενεῖς τῆς Διασποράς.

Ὅπου θυσιάζεται ἡ ἀγάπη εἰς τὴν ἰδιοτέλειαν ἐκεῖ μαραινέται ἡ ἀμοιβαιότης καὶ ἡ ἀλληλοδοξία διὰ τὰ φυτρώσῃ ὁ ἀνταγωνισμὸς καὶ ἐμφύλιος ἐμπορικός ἢ διοικητικὸς πόλεμος. Εἶνε ἀπὸ τοὺς καταστρεπτικωτέρους πολέμους ποὺ γνωρίζει ὁ κόσμος.

Οἱ ὁμογενεῖς τῆς Αὐστραλίας ἀποκροοῦν τὴν συνεργασίαν καὶ ἀνταγωνίζονται τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ἴδιον ἐγίνετο καὶ μὲ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ρωσσίας, τῆς Ρουμανίας, τῆς Σερβίας, τῆς Τουρκίας κ. ἄ. Δυστυχῶς δὲν εἶνε ἄγνωστος ὁ δλέθριος συναγωνισμὸς καὶ διὰ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς ἰδίας χώρας, τῆς ἰδίας πολλάκις πόλεως, τοῦ ἰδίου χωρίου, τῆς ἰδίας συνοικίας.

Ὅλα τὰ μεγάλα κεφάλαια ποὺ ρυθμίζουν σήμερον τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τοῦ κόσμου ἔχουν σχηματισθῇ ἀπὸ ἄτομα, ἀλλὰ τὰ ἔχει προστατεύει καὶ ἄλλοις εὐρὺς συνεταιρισμός. Ἀπ' ἐναντίας πόσα ἑλληνικὰ κεφάλαια δὲν ἔχουν ἀποσβύσει καὶ ἐξατμισθῇ, διότι ἔμειναν πάντοτε ἀπομονωμένα καὶ δὲν ἐγνώρισαν παρὰ μόνον τὸν ἀνταγωνισμόν;

Ἐνῶ καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον ἐὰν ἐπικρατοῦσε πνεῦμα εὐρύτερον καὶ ὑπῆρχε ἄλλοις συνασπισμός, θὰ πρωταγωνιστοῦσαν οἱ Ράλληδες, οἱ Ροδοκανάκηδες, οἱ Βαλλιάνοι, οἱ Ζωγράφοι, οἱ Συγγροὶ καὶ τόσοι ἄλλοι μεγάλοι τοι ὁμογενεῖς.

Μεγάλα Κράτη, τὰ ὁποῖα συχνὰ κλίνουν γόνυ πρὸ τῶν Τραπεζικῶν κύκλων, θὰ ἐκτυποῦσαν τὴν πύρταν ὁμογενῶν Οἰκῶν διὰ νὰ ζητήσουν τὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξίν των, ἂν ὑπῆρχε στενὴ συνεργασία τῶν ὁμογενῶν ἐπιχειρήσεων, ἂν ὑπῆρχεν συνασπισμός. Καὶ πόσα ὠφελήματα δὲν θὰ ἐξησφάλιζον διὰ τὴν Ὁμογένειάν μας!...

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Η ΜΗΤΕΡΑ ΣΑΣ

ΩΡΑΙΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

—Τὸ ὀραιότερον ἄνθος εἶνε ἐκεῖνο ποὺ γρήγορα μαραινέται.

—Ἐκεῖνος ποὺ δὲν εὐχαριστεῖται ἀπὸ τὴν συντροφίαν τῆς ψυχῆς του δεικνύει ὅτι ἔπαυσε πλέον νὰ ἔχη τοιαύτην.

σμός εἶδεν ἡμέρας ἐνδόξους προόδου καὶ ἀμικῆς. Οἱ ὕργοι καὶ ὑπόγειοι ἐκεῖνοι θροοῖσκοι, οἱ κατασκότεινοι ἐκεῖνοι διάδρομοι, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν βλέπουν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου οὔτε ἔχουν ἀέρα ἀφθονον, ἐξακολουθοῦν ἐν τούτοις καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν ἐπ' ἄπειρον νὰ ἐλκύουν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ὅλου τοῦ κόσμου ἐκεῖνου ὁ ὁποῖος ὑπεράνω τῆς γῆνιου αὐτῆς ζωῆς διαβλέπει μίαν ἄλλην ζωὴν καὶ ἕνα ἄλλον κόσμον.

(Συνεχίζεται)

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Χρόσιον Πάππα

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ

Πόσο διαφορετική είναι ή μιὰ ημέρα από την ἄλλη! Τί διαφορὰ πὺν ἔχει ή χθεσινὴ ἀπὸ τὴν σημερινὴν ἡμέρα. Τί διαφορὰ πὺν ἔχει τὸ ἓνα βράδυ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ποτὲ ή μιὰ ἡμέρα, ποτὲ τὸ ἓνα πρωΐ, ποτὲ τὸ ἓνα ἀπόγευμα δὲν μοιάζει μὲ τὸ ἄλλο. Κάθε νέα ἡμέρα φέρνει κάποια διαφορὰ στὸν κόσμο. Κάθε νέα αὐγὴ φέρνει κάποια διαφορὰ σὲ ὅλους μας, μικροὺς καὶ μεγάλους. Κάθε νέα ἡμέρα χαρίζει κάποια νέα, κάποια καινούρια ζωὴ σὲ ὅλα. Τί εὐλογία τοῦ Θεοῦ!

Ἔτσι ἔκαμε ὁ Θεὸς τὰ πράγματα εἰς τὸν κόσμον, ὥστε κάθε ὥρα, κάθε στιγμή νὰ ἔχουμε κάτι νέο ἐμπρὸς μας. Ἔτσι μὲ σοφία μεγάλη ἔκαμεν ὁ καλὸς Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε κάθε ἡμέρα, κάθε στιγμή νὰ βλέπουμε κάποια μεταβολὴ σὲ ὅλα. Τίποτε δὲν μένει τὸ ἴδιο. Ὁ Θεὸς ἔδωσε σὲ ὅλα τὴν εὐλογία νὰ ἀλλάσσουν. Ἔτσι πάντα ὁ κόσμος ὅλος ξαναβιώνει καὶ εἶναι πειὸ καλὸς, πειὸ γλυκὸς, πειὸ ἀγαπητός.

«ὦ! γιατί νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα τὸ καλοκαίρι!...» ἔλεγε κάποτε στὴ μητέρα του ἓνα παιδί. «Θὰ ἤθελα νὰ ἦταν πάντοτε καλοκαίρι».

Ἡ καλὴ μητέρα ἐσημείωσε σὲ κάποιο βιβλίον τὰ λόγια τοῦ παιδιοῦ της. Ἐπέρασε τὸ Φθινόπωρον καὶ ἦρθεν ὁ Χειμῶνας μὲ τὰ κρύα καὶ μὲ τοὺς πάγους.

«ὦ! γιατί νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα τὸ Φθινόπωρον...» ἔλεγε πάλι τὸ παιδί σὰν ἐφθασεν ἡ ἡμέρα τῶν Εὐχαριστιῶν. «Θὰ ἤθελα νὰ ἦταν πάντοτε Φθινόπωρον.»

Καὶ αὐτὰ τὰ λόγια ἐγράφησαν ἀπὸ τὴ μητέρα μέσα στὸ μικρὸ βιβλίον τοῦ παιδιοῦ. Ἐφθασεν ὁ γεροχειμῶνας, ἐπέρασαν τὰ καλὰ Χριστούγεννα μὲ τίς πολλὰς χαρὰς τοὺς καὶ ἄρχισεν ὁ πάγος νὰ σκορπῇ τὴ διασκέδασι εἰς τὰ παιδιὰ πὺν ἄλλα μὲ χιονόκαρα καὶ ἄλλα μὲ ἄλλα πράγματα διεσκέδαζαν παντοῦ. Ἐπέρασε καὶ ὁ χειμῶνας καὶ ἄνοιξαν τὰ μυρωμένα τὰ λουλούδια καὶ πρασίνισαν τὰ δένδρα καὶ ὁ ἥλιος ἄρχισε νὰ ἡστυαίῃ τὴ γῆ. Ἡ πεμπέλα ἡ ἀνοιξιὰ ἄρχισε νὰ θαυραίνει τὸ παιδί καὶ τὸ ἀνάγκασε νὰ λέγῃ πάλι στὴ μητέρα του:

«ὦ! γιατί νὰ περάσῃ τόσο γρήγορα ὁ Χειμῶνας! Θὰ ἤθελα νὰ ἦταν πάντοτε χειμῶνας...»

Γιὰ μιὰ στιγμή ἄς φαντασθοῦμε ὅτι τίποτε δὲν ἄλλασε στὸν κόσμον. Τότε δὲν θὰ εἴχαμε καμμιά χαρὰ, τότε δὲν θὰ εἴχαμε καμμιά ἀπόλαυσι, τότε δὲν θὰ εἴχαμε καθόλου εὐτυχία. Ἄν ἦταν πάντοτε ἡ ἴδια ἐποχὴ, ἂν ἦταν πάντοτε ἡ ἴδια ἡμέρα, ἡ ἴδια νύχτα, χωρὶς τελειωμό, χωρὶς μεταβολή, χωρὶς διαφορὰ, χωρὶς κάτι νέο, κάτι καινούριον, κάτι διαφορετικόν, τότε κανένα παιδί δὲν θὰ ἦταν εὐχαριστημένο ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ θὰ ἐβασίλευε παντοῦ καὶ πάντοτε ἡ ἀτελεισία, ἡ στενοχωρία, ἡ πλῆξις, ἡ μονοτονία.

Ἄν δὲν εἴχαμε χειμῶνα δὲν θὰ καταλαβαίναμε τὴ χαρὰ τοῦ καλοκαιριοῦ. Ἄν δὲν ἐγνωρίζαμε τὸ κρύον, ποτὲ δὲν θὰ ἠμπορούσαμε νὰ δοκιμάσουμε τὴ θαλπωρὴ τῆς ζέστης. Ἄν ἀκόμη τὸ καλοκαίρι δὲν εἴχαμε τὴ ζέστη, καμμιά ἀξία δὲν θὰ εἶχε γιὰ μᾶς ἡ δροσιὰ τῆς θάλασσας.

Ἄν δὲν εἴχαμε τὴ λύπη καὶ τὸν πόνον δὲν θὰ ἐγνωρίζα-

με ποτὲ μας τὴ χαρὰ καὶ ἂν δὲν εἴχαμε τὴν ἀρρώστεια, δὲν θὰ ἠμπορούσαμε ποτὲ μας νὰ φαντασθοῦμε τί ἀξίζει νὰ εἴμαστε καλά. Αὐτὸ εἶναι τὸ πειὸ μεγάλο δῶρον τοῦ καλοῦ Θεοῦ στὸν ἄνθρωπον. Γιὰ τὴν εὐλογία Του αὐτὴ πρέπει μέρα καὶ νύχτα νὰ Τὸν δοξολογοῦμε, νὰ Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη Του τὴν καλωσύνη.

Δὲν φθάνει ὅμως αὐτό. Σύμφωνα μὲ τὸν νόμον αὐτὸν καὶ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ, πρέπει καὶ ἡμεῖς ἀδιάκοπα νὰ φέρνουμε κάποια μεταβολὴ στὸν ἑαυτὸν μας. Κάτι νέο πρέπει νὰ μαθαίνουμε κάθε μέρα. Κάτι καλὸ πρέπει νὰ κάνουμε κάθε μέρα. Οἱ Πρόσκοποι (Μπόη Σκάουτς) ἔχουν τὴν ἀρχὴ αὐτὴ, νὰ κάμνουν κάτι καλὸ κάθε ἡμέρα. Πρέπει κάθε καινούρια μέρα νὰ μᾶς βρίσκῃ νέους, φρέσκους, καθαρούς, καὶ νὰ ἀρχίζουμε κάθε πρωΐ τὴ ζωὴ μας μὲ νέα δύναμι, νέα χαρά, νέα ἐλπίδα. Νὰ νοιώθουμε μέσα μας ἀδιάκοπα τὴν ἀνάγκη καὶ τὸν πόθον νὰ γινώμεθα καλύτεροι. Πάντοτε καλύτεροι ἀπὸ τὴν προτῆτερη στιγμή ἔως ὅτου νὰ γίνουμε τέλειον σὰν τὸν καλὸν μας τὸν Θεόν.

Τότε θὰ εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὸν Νόμον καὶ τὴν Σοφίαν τοῦ Θεοῦ, ὅταν κάθε ἡμέρα γινώμεθα καλύτεροι. Ὅπως καὶ κάθε νέα ἡμέρα μᾶς κάνει νὰ γινώμεθα μεγαλύτεροι στὰ χρόνια, ἔτσι καὶ κάθε νέα ἡμέρα πρέπει νὰ μᾶς κἀνῃ νὰ γινώμεθα καλύτεροι σὲ ὅλα γιὰ νὰ εἴμεθα σύμφωνοι μὲ τὴ Σοφίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ γιὰ νὰ γινώμεθα καλύτεροι πρέπει κάθε ἡμέρα νὰ σκεπτόμεθα καλύτερα, νὰ μιλοῦμε καλύτερα καὶ νὰ πράττουμε ἔργα καλύτερα.

Δὸς μας, Θεέ μας, νέα ζωὴ καὶ καλωσύνη κάθε μέρα, γιὰ νὰ γινοῦμε πειὸ καλοὶ καὶ πειὸ πιστοὶ σὲ Σέ, Πατέρα.

ΔΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΜΕΝΟΥΣ

Πᾶσα αἴτησις ἐγγραφῆς συνδρομητοῦ ἢ ἀνανεώσεως συνδρομῆς ὁποθενδήποτε καὶ ἂν προέρχηται, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐὰν ἀπαραιτήτως δὲν συνοδεύεται μὲ τὸ ποσὸν τῶν δύο δολλαρίων δι' ἓν ἔτος, προπληρωμένων

ΔΗΛΩΣΙΣ

Εἰς τὸ περικάλυμμα τοῦ Περιδικοῦ, πλησίον τῆς διευθύνσεώς σας, εἶνε σημειωμένη ἡ ἡμερομηνία καθ' ἣν λήγει ἡ συνδρομὴ σας. Θερμῶς παρακαλεῖσθε ὅπως φροντίσητε νὰ ἀνανεώσητε τὴν συνδρομὴν σας, προτοῦ αὕτη λήξῃ, διότι μετὰ τὴν πάροδον τῆς χρονολογίας αὐτῆς ἡ ἀποστολὴ τοῦ περιοδικοῦ διακόπτεται αὐτομάτως καὶ ἀνεξαιρέτως δι' ὅλους.

ΜΙΚΡΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

—Με μεθοδικότητα εξαιρετικήν και με αποτελέσματα μεγάλα διεξήχθη ἐν Δετροίτ ἡ 7η Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις τὴν 10-21 Ὀκτωβρίου 1939 ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀθηναγόρα καὶ τῶν Σεβ. Ἐπισκόπων Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Καλλίστου καὶ Ἐυκαρπίας Μπόγδαν. Παραυερέθησαν 83 Κληρικοὶ καὶ 96 Λαϊκοὶ Ἀντιπρόσωποι.

—Τὴν 22αν Ὀκτωβρίου ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Ἀθηναγόρας ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἄνν Ἀρμπορ, Μισ. Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, βοηθούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων.

—Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Ἀγίου Φραγκίσκου κ. Κάλλιστος ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Δετροίτ.

—Κατὰ τὴν 26ην Ὀκτωβρίου, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος συνεχάρη τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπὰς τῶν Ἱ. Ναῶν τῶν τιμωμένων ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου.

—Ἀπεφασίσθη ὅπως, εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον, λειτουργήσῃ ὡς Σχολικὸν Κέντρον τὸ ἐν Γαστονία Ν. Κ. ἴδρυμα τοῦ Ἀγίου Στεφάνου.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Παναρχαδῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ, ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκ μέρους τῆς Ὁργανώσεώς των, ἀγορασθῇ τὸ ἐν Δημητσάνῃ τῆς Ἀρκαδίας «σπίτι» τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε' καὶ χρησιμοποιοιθῇ ἀποκλειστικῶς μόνον ὡς μικρὸν Ἐκκλησιαστικὸν ἐθνικὸν Μουσεῖον.

—Τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου οἱ διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῆς Ν. Ὑόρκης καὶ περικύρων προσκλήσει τοῦ προδρείου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶ» συνήλθον εἰς ἑκακτον συνεδρίαν, τὴν δὲ 27ην ἰδίου μηνός, συνοδεύοντες πολλοὺς ὁμογενεῖς μαθητόπαιδας ἔλαβον μέρος εἰς τὴν λίαν ἐπικαίρως καὶ ἐγκρίσει τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς οργανωθείσαν «Ἡμέραν τοῦ Ἑλληνόπαιδος» εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσιν τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Ἡ Παναρχαδικὴ Ὁργάνωσις Ἀμερικῆς μέσω τοῦ κ. Κυριακοπούλου προσέφερε διὰ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον τοῦ Πόμπερετ δολλ. πεντακόσια.

—Ἀπεβίωσεν ἐν Ἑλλάδι ὁ Ἱερὸς Πέτρος Δ. Χρυσαιδῆς, ἐπὶ σειρὰν ἑτῶν ἐφημερεύσας εἰς διαφόρους Παροικίας τῆς Ἀμερικῆς.

—Κατὰ τὴν 20ὴν Ὀκτωβρίου, Ἑορτὴν τοῦ Ἀγίου Γερασίου, ἀντεπροσέπευε τὴν Σ. Ἀρχιεπισκοπὴν λειτουργήσας μετὰ τῶν Αἰδεσιμωτάτων Β. Παπαδοπούλου καὶ Ι. Στρογγυλοῦ καὶ κηρύξας τὸν Θεῖον Λόγον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γερασίου, ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ὁ Ἀρχιμ. Γερμανὸς Πολυζωίδης, Διευθυντὴς τοῦ Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ.

—Συνεπλήρωσεν ἐφέτος τεσσαρακονταετίαν τῆς ἱερατικῆς διακονίας ὁ Αἰδεσιμολ. Κώνστας Χατζηδημητρίου, Διδάσκαλος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ Ἱερατικὸς Προστάμενος τῆς Κοινότητος Τολῆδο, Ὁχάιο.

—Ὁ Αἰδес. Ναπολέων Καράμπελας διωρίσθη ἐφημέριος τοῦ ἐν Πονέμπλο, Κολοράδου Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, ὁ δὲ Αἰδ. Παναγ. Μίσης τοῦ ἐν Σικάγῳ Χάιτς Ἰλλ., Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

—Γενομένων ἐκλογῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συνδέσμου «Ἀθηνᾶ» ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐξελέγησαν:—Ἐμμ. Σ. Ἀθανα-

σιάδης πρόεδρος, Κα Ἀποστ. Μανροπούλου ἀντιπρόεδρος, Ἀνὶς Καίτη Λοβέρδου γραμματεὺς, Ἀνὶς Αἰκ. Ἀναγνωστοπούλου ταμίας καὶ σύμβουλοι Κα Δέσποινα Σπανοῦ, Γ. Δημητριάδης, Παν. Τσιμπίρης, Μιχ. Λιάτσης.

—Εἰς τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος Λὸς Ἀντζέλес, Καλιφορνίας ἀπεφασίσθη ὅπως ἐξουσιοδοτηθῇ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τῆς Συμβουλίου νὰ προβῇ εἰς τὸ κτίσιμον τοῦ νέου τῆς κοινοτικοῦ κτιρίου.

—Τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ἐπιστρέψαντα ἐκ τῆς ἐν Δετροίτ Γενικῆς Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως ἐπεσκέψθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πλείστοι Κληρικοὶ καὶ Λαϊκοὶ ὑποβάλοντες τὰ βαθύτατά των σέβη.

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACTS OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912, AND MARCH 3, 1933, OF THE ORTHODOX OBSERVER, PUBLISHED SEMI-MONTHLY, AT NEW YORK, N.Y., FOR OCTOBER 1, 1939.

State of New York.
County of Queens.

Before me, a notary public in and for the State and county aforesaid, personally appeared G. Divry, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is the Business Manager of the ORTHODOX OBSERVER and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, as amended by the Act of March 3, 1933, embodied in section 537, Postal Laws and Regulations, to wit:

1. That the names and addresses of the publisher, managing editor, and business managers are:

Publisher: Greek Archdiocese Publications Ass'n., 240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Editor: Rev. Germanos Polizoides, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Managing Editor: NONE.

Business Manager: G. C. Divry, 240 W. 23rd St., New York, N. Y.

2. That the owner is: Greek Archdiocese Publications Ass'n., 240 West 23rd Street, New York, N. Y.

Most Rev. Archbishop Athenagoras, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

Rt. Rev. Athenagoras Cavadas, 25-19 30th Drive, Astoria, N. Y.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other holders owning or holding 1 per cent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities, are: NONE.

4. That the two paragraphs next above, giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders as they appear upon the books of the company but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation for whom such trustee is acting, is given; also that said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders who do not appear upon the books of the company as trustees, hold stocks and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

GEORGE C. DIVRY
Business Manager.

Sworn to and subscribed before me this 8th day of October, 1939.

G. Polizoides.
My commission expires March 30th, 1941.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΓΑΜΩΝ

'Ονοματεπώνυμον Νυμφευθέντων

Κοινότης

Τελέσας τὸν Γάμον 'Ιερεὺς

Σεπ. 3	'Αλέξανδρος Γ. Μομπορής	Χρηστίνη Β. Καρέλλα	Cambridge, Mass.	Αιδ. Θ. Σπυρόπουλος
» 14	Βασίλειος Α. Βλαχούλης	EVA ROBERT CHERRY	Washington, D. C.	Αιδ. Σ. 'Εμμανουήλ
» 14	Βασίλειος Α. Βλαχούλης	'Αγγελική Α. Σπυριδάκου	Montreal, Can.	'Αρχμ. Διον. Μανριάς
» 16	Ευάγγελος Ν. Καμαρινός	Μαρία Γ. Καλκανδεή	Montreal, Can.	'Αρχμ. Διον. Μανριάς
» 16	'Ιωάννης Γ. Μπραβάκος	Λουκία Δ. Γεωργουλέα	Brooklyn, N. Y.	Αιδ. 'Ι. Στρογγυλός
» 16	Γεώργιος Δ. Δάβρος	Δήμητρα Ι. Σπίγγου	Chicago, Ill.	'Αρχμ. Διονύσιος Νεστορίδης
» 17	Κωνστ. Α. Πουλάκης	'Ελένη Ι. Παπακοσμᾶ	New York City	'Αρχ. Είρ. Τσουρουνάκης
» 17	Νικ. Χ. Χαραλαμπίδης	Βασίλ. Ι. Δεμερτζέλη	New York City	'Αρχ. Είρ. Τσουρουνάκης
» 17	Ευθύμιος Β. Κουτσονικολής	'Αγγελική Ι. Κόσκορη	Wilkes-Barre, Pa.	Αιδ. Βασ. Κόσκορης
» 17	Πλούταρχος Χ. Καλύβας	Σταματία Θ. Χαβέλε	Danielson, Conn.	Αιδ. Θ. Παδίδς
» 17	Σωτήριος Π. Γκάνιος	'Ασπασία Π. Μπρένου	Salt Lake City, Utah	Αιδ. Χαράλ. Τζαβαλάς
» 17	'Αργύριος Α. Μπουρνέτας	Παναγιώτα Γ. Σπουρδῆ	New York City	Αιδ. Νικόλ. 'Ανδρεόπουλος
» 17	Βασίλειος Δ. Καραμάνος	'Ελένη Π. Μέλιου	New York, N. Y.	Αιδ. Ν. 'Ανδρεόπουλος
» 17	'Αντώνιος Α. 'Αργυράκης	SOPHIE J. LUZNER	Cleveland, Ohio	'Αρχμ. Χρ. Λαυριώτης
» 17	'Εδουάρδος Π. Γκίκας	'Αννα Ε. Σίψα	Pawtucket, R. I.	'Αρχμ. Μ. Σταυρίδης
» 17	Νικόλαος Ε. Μαριάνος	Ναούμα Ν. Βούλγαρη	Kane, Pa.	Αιδ. Γ. 'Ιωαννίδης
» 17	Παναγιώτης Η. Μυρέας	Αικατερίνης Γ. 'Αρβανίτη	Detroit, Mich.	'Αρχ. Γ. Παπαναγιώτου
» 17	'Ιωάννης Ε. Κορέρης	Μαρία Ν. Κυρκίνη	San Francisco, Cal.	Αιδ. Κωνστ. Τσαπραλῆς
» 17	RALPH TOVAR	'Αννα Α. Φλάμπουρα	Chicago, Ill.	'Αρχ. Δ. Νεστορίδης
» 17	Δημήτριος Α. Ράλης	Ευαγγελία Π. Θεοφιλοπούλου	Benington, Vt.	Αιδ. Κ. Πολυχρόνης
» 17	Τηλέμαχος Ν. Λουκᾶς	Γεωργία Ι. Ρούγκα	Pueblo, Colo.	Αιδ. Ν. Καράμπελας
» 17	Κωνσταντ. Ν. Βασιλείου	NEELIE ANNE SEAL	Washington, D. C.	'Αρχμ. Αιμιλιανός Λαλούσης
» 17	'Ιωάννης Μ. Λουκᾶς	Αικατερίνη Δ. Βαγενᾶ	Oakland, Calif.	'Αρχμ. 'Αρσ. Παλληγκάρης
» 17	Χρήστος Κ. Κυριάκου	Λαμπρινή Κ. Πεπόνη	Jamaica, L. I., N. Y.	Αιδ. Μιχαήλ 'Ανδρεάδης
» 17	Θεόδωρος Ι. Γκριμώρης	Γεωργία Κ. Σακελλαρίδου	Washington, D. C.	'Αρχμ. Αιμιλιανός Λαλούσης
» 17	'Ιωάννης Δ. Καραβίδας	Μαρία Δ. Κοτσιοπούλου	Washington, D. C.	'Αρχμ. Αιμιλιανός Λαλούσης
» 17	Λεωνίδας Γ. Μωυσίδης	Δέλια Σ. Γκεριέρη	Richmond, Va.	'Αρχμ. Θεόδωρος Σιδερῆς
» 17	'Ιωάννης Π. 'Αθανασίου	Δήμητρα Γ. Μεράγια	Boston, Mass.	Αιδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 21	Βασίλειος Π. Μανροϊδῆς	Βιργινία Δ. Ραχιώτου	Boston, Mass.	Αιδ. Βασίλειος Εὐθυμίου
» 22	Κωνσταντῖνος Γ. Παντρυντάκης	'Αννα Α. Κούρλα	Columbus, Ohio	'Αρχμ. Στέφανος Λαυριώτης
» 24	Γεώργ. Ν. Μπουχούρης	Τερψιχ. Α. 'Αναγνωστῆς	New York, N. Y.	'Αρχμ. Ε. Τσουρουνάκης
» 24	Κωνσταντῖνος Γ. Κωστάκης	Δήμητρα Α. Βιθούλκα	Chicago, Ill.	Αιδ. Μᾶρκος Πετράκης
» 24	Νικόλ. Γ. Γαρυφάλου	Αικατερίνη Π. Κελερτζῆ	Philadelphia, Pa.	Αιδ. Π. Στάμος
» 24	Βασίλειος Γ. Πούλος	NELLIS J. SWAGER	Great Falls, Mont.	Αιδ. Γ. Στεφανόπουλος
» 24	Δημήτριος Π. Στεργίου	Γιαννούλα Γ. Σινιώρα	New Brunswick, N. J.	Αιδ. Κ. Κανελλόπουλος
» 24	Στέφανος Βάτσος	Παναγιώτα Ι. Δελῆ	San Francisco, Cal.	Αιδ. Κωνστ. Τσαπραλῆς
» 24	Νικόλ. Μ. Δημητριάδης	'Αθ. Α. 'Αναγνωστοπούλου	Tamaqua, Pa.	Αιδ. Β. Κόσκορης
» 24	Δημήτριος Ν. Κόρρεν	Ζωή Π. Καλαπόδη	Bronx, N. Y.	Αιδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 24	Δημήτρ. Ι. Λυμπερόπουλος	Διον. Ν. Μαρίνου	Bronx, N. Y.	Αιδ. Σ. 'Αγγελίδης
» 24	Γεώργ. Α. Νοτόπουλος	MARY H. HENDERSON	Altoona, Pa.	Αιδ. Γεώργιος Θαλασσινός
» 24	Λεωνίδας Γ. Καραλῆς	'Ελευθερία Γ. Μύρακα	Yorkville, Ohio	Αιδ. Ε. Κεντονικολάου
» 24	'Αριστ. Ν. Παπαθεοδωρόν	Μαρία Α. Δαμασέ	Arlington, Texas	Αιδ. Σακελλαρίου
» 24	'Αθ. Κ. Κωνσταντόπουλος	Β. Σ. Παρασκευοπούλου	Waterloo, Iowa	Αιδ. 'Ιωάννης Πάνος
» 24	Γρηγόριος Ι. Κονίδης	'Αντωνία Δ. Κοντράου	Manchester, N. H.	Αιδ. Ε. Τριανταφυλλίδης
» 24	'Ιωάννης Α. Ζουρίκης	'Αναστασία Σ. Σγουρη	Syracuse, N. Y.	Αιδ. Π. 'Αναστασίου
» 24	'Ιω. Β. Σπηλιόπουλος	Είρ. Χ. Χριστοδουλοπούλου	Fitchburg, Mass.	Αιδ. 'Ιωάννης Μιχαηλίδης
» 24	Σωτήριος Ι. Μπατάκης	Ζωή Ν. Μακαροπούλου	Chicago, Ill.	'Αρχμ. 'Αβέεκ. Δημακόπουλος
» 24	'Αντ. Β. Σκαλτσονιάννης	Ειρήνη Ε. Κρομμυδά	Baltimore, Md.	'Αρχμ. 'Ιωαν. Παπαχρήστου
» 24	Νικόλ. Π. Συκουρτζῆς	Κυριακ. Σ. Μπουρμπούλη	Penn's Grove, N. J.	Αιδ. Χ. Μουρτζίδης
» 24	Κωνστ. Χ. Καλφάνης	Θεοδώρα Ι. 'Αποστόλου	Philadelphia, Pa.	Αιδ. Α. Παπαντωνίου
» 24	'Ιωάν. Δ. Κωστόπουλος	'Αφροδ. Η. Σακελλάκου	Newark, N. J.	Αιδ. Γεώργ. Σπυριδάκης
» 24	Εὐστρ. Γ. Πολυχρονάκος	Χρηστίνη Ν. Νικολάου	Astoria, L. I., N. Y.	'Αρχμ. Γεωρ. Πολυζωίδης
» 24	Θεόδωρος Χ. 'Ιωσηφίδης	Σοφία Π. Γρηγοριάδου	Canton, Ohio	Αιδ. Α. Βρέττας
» 24	Κωνστ. Γ. Τσιτσέρας	Δωροθέα Α. Καλλιτση	Colonial Heights, N. Y.	'Αρχ. Ι. Μαλαχίας

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκδοθέντα ἐν Ἀμερικῇ διὰ τῆς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς.

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΩΤΑΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Τεύχος Α'. —

Ἐκδοσις Δευτέρα, ἐπηρευμένη με 24 νέας σελίδας διδακτικῆς ὕλης, καὶ 20 νέας πολυχρόμους εἰκόνας καὶ βελτιωμένη κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν χρησιμοποιούντων τοῦτο Διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς. Με γράμματα ἐκτάκτως μεγάλα εἰς τὰς 18 πρώτας σελίδας τοῦ βιβλίου. Εἶνε τὸ νεώτερον, τελειότερον, μεθοδικώτερον καὶ πλουσιώτερον Ἑλληνικὸν Ἀλφαβητάριον, ἐκπονηθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων παιδαγωγικῶν πορισμάτων, ἐπιτήδες χάριν τῶν Ἑλληνοπαίδων τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ πρώτη ἔκδοσις, πρὸ τριετίας σχεδὸν γενομένη, εἰσῆχθη ἤδη εἰς τὰ πλείστα Ἑλληνικὰ Σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἡ δευτέρα ἔκδοσις, κατὰ πολὺ ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη, ἀποτελεῖται ἀπὸ 72 τὸ ὅλον σελίδας, με 60 καλλιτεχνικὰς πολυχρόμους εἰκόνας, ἐπὶ τῆς σχεδιασθείσας διὰ τὰ μῆματα τοῦ βιβλίου. Τιμᾶται στερεῶς πανόδετον 55 σέντς.

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. — ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέρος Β'. —

Δευτέρα Ἐκδοσις 1939 Ἐπηρευμένη καὶ Βελτιωμένη. Εἶνε τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωσμάριον διὰ τὰ παιδιά μας. Με γλώσσαν καλῶς ὁμιλουμένην δημοτικῇ, πραγματεύεται τὴν καθημερινὴν ζωὴν δύο καλῶν Ἑλληνοπαίδων, ἀπὸ τῆς ὥρας πού ἔξυπνοῦν ἕως τὸ ἑσπέρας—στὸ σπίτι, στὸ παιγνίδι, στὸ σχολεῖο, στὰς ἐξοχάς. Τὸ βιβλίον δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὁ δ ἡ γ ὁ ς σ υ μ π λ η ρ ῖ σ διὰ κάθε παιδάκι τῆς Ἀμερικῆς. Κάθε μάθημα ἔχει καὶ ἓν βασικὸν διδάγμα. Ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀπλούστατον κείμενον με ὥραία μεγάλα γράμματα, ὥραϊαν εἰκόνα ἐπιτήδες σχεδιασθείσας, καὶ εἰκόλον ποιηματικὴ ἐπὶ τοῦ μαθηματος πρὸς ἀποστήθισιν. Ἡ νέα Ἐκδοσις ἔχει 82 μεγάλας σελίδας καὶ 42 πολυχρόμους εἰκόνας. Τιμᾶται πλουσίως πανόδετον 60 σέντς.

“ΔΥΟ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ”. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Ἀναγνωσμάριον διὰ τὴν Δευτέρα Τάξιν. Ἐγκυκλιωμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατόπιν τοῦ προκηρυχθέντος Διαγωνισμοῦ. Ἡ ὕλη του γραμμένη εἰς γλῶσσαν δημοτικὴν ρέουσάν, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴν, θρησκευτικὴν καὶ κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ Ἑλληνόπαιδος ἐν Ἀμερικῇ. Ἐπλοιοτήθη ἐπὶ πλέον με διδακτικοὺς μύθους, εἰς τρόπον ὥστε εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ν' ἀποσπᾷ τὸ ἀδιάπτωτον ἐνδιαφέρον τοῦ μαθητοῦ. Νέα ἔκδοσις, διορθωθείσα συμφώνως με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐξετυπώθη ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ εἶναι δεδεμένον καλλιτεχνικῶς. Τιμᾶται \$0.55.

“ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ”. — Δ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ.

Ἐκδοσις νέα διὰ τὸ Σχολικὸν Ἔτος 1937—1938, διορθωθείσα καὶ συμπληρωθείσα συμφώνως με τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων. Ἐγκυκλιωμένη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδ. Συμβουλίου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κατὰ τὸν προκηρυχθέντα Διαγωνισμόν. Περιλαμβάνει ὕλην ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐπίσης τὰ θέματά του εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν ζωὴν τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνου καὶ γενικῶς τὸ ἐν λόγῳ βιβλίον εἶναι πραγματικὰ κατὰλληλον διὰ τοὺς Ἑλληνόπαιδας τῆς Ἀμερικῆς. Εἰς γλῶσσαν ρέουσάν δημοτικῇ. Ἐπὶ χάρτου ἀρίστης ποιότητος καὶ δεδεμένον καλλιτεχνικῶς, τιμᾶται \$0.60.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ'. ΤΑΞΕΩΣ “ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ”. — ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΒΑΒΟΥΔΗ.—

Τὸ μόνον ἐγκυκλιωμένον διὰ τὴν Δ'. ἢ Ε'. Τάξιν. Ἀρριεῦσαν εἰς τὸν Διαγωνισμόν τῶν Διδασκ. Βιβλίον καὶ ἐγκυρὶθὲν ὡς τὸ μόνον κατὰλληλον Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ'. Τάξεως ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου διὰ μίαν ἐπταετίαν. Νέα ἔκδοσις, Γ', ἐπηρευμένη καὶ βελτιωμένη, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν διδασκάλων τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου. Εἶναι βιβλίον παιδαγωγικῶς διαρρυθμισμένον, περιέχον μεθοδικῶς ὅλην τὴν ὑπὸ τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος ὀριζομένην ὕλην εἰς

τὰ Ἑλληνικά, γραμματικὰς καὶ λεκτικὰς ἀσκήσεις, σύντομον Ἱστορίαν, ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν τῆς Ἑλλάδος, με στοιχεῖα γεωγραφίας τῆς Ἑλλάδος, Χάρτην τῆς Ἑλλάδος, λεξιλόγια, θέματα τῆς ζωῆς καὶ δράσεως τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀμερικῆς, τὰ διατεταγμένα θρησκευτικὰ καὶ προσευχὰς, τροπάρια καὶ ἐθνικὰ ποιήματα. Γραμμένον λογογραφικῶς με ἴσος ἀπλῆς καθαρευούσης, ἀπλοποιημένην. Ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με στοιχεῖα μεγάλα καὶ πλούσιον εἰς εἰκόνας. Δεδεμένον. Τιμᾶται 75 σέντς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν).

—ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ. ΔΟΥ, Βιβλίον Α'. — Νέα Ἐκδοσις 1937. Ἡ Ἑλλ. Μυθολογία ἐγράφη ὑπὸ τύπον Ἀναγνωστικῶν διὰ παιδιά τῆς Β'. ἢ Γ'. Τάξεως. Εἶνε συντεταγμένη εἰς γλῶσσαν καλῶς ὁμιλουμένην, οὔτε ἀρχαῖζουσάν, οὔτε ὑπερδημοτικὴν—καὶ ἔχει, ἐξαιρετικῶς μεγάλα ὥραϊα γράμματα πρὸς εἰκόλιαν τῶν μαθητῶν πού μόλις ἤρχισαν νὰ ἀναγινώσκουν. Τὸ ἅλουν, λίαν διηγηματικὸν ὕφος του, τὰ ἐλκυστικὰ θέματα τὰ ὅποια πραγματεύεται, ὁ πλοῦτος τῆς ἐκδόσεως καὶ ἡ ἀφθονία τῶν καλλιτεχνικῶν εἰκόνων πού περιέχει, καθιστοῦσι τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξῆχος ἀγαπητὸν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν μικρῶν Τάξεων. Ἐπίσης περιέχει ἠθικὰ διδάγματα, καταλόγους ἀγνώστων λέξεων, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ συγκεντρωμένας ἐρωτήσεις πρὸς εἰκόλιαν τοῦ διδασκοντος. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 60 ἀριστογραφικὰς εἰκόνας. Τιμᾶται μόνον 40 σέντς.

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Ἱστορικὸν Ἀναγνωστικόν)

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ. ΔΟΥ, Βιβλίον Β'. — Νέα Ἐκδοσις 1937 τῶν Καταστημάτων DIVRY. Τὸ Ἀναγνωστικὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας ἔχει γραφῇ διὰ παιδιά τῆς Γ' ἢ Δ. Τάξεως. Με διηγηματικὸν ὕφος, γλῶσσαν ἀπλῆν καὶ ρέουσάν—οὔτε ἀρχαῖζουσάν, ὡς ὑπερδημοτικὴν—πραγματεύεται τὰ σπουδαιότερα θέματα τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, με τρόπον πού ὁ μαθητὴς νὰ μαγνηθῇ με εὐχαρίστησιν καὶ νὰ αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, διότι ἀνέχει εἰς τὴν ἑνδοξὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν. Εἰς τὸ τέλος τῶν κεφαλαίων ἔχει διδάγματα, ἐθνικὰ ποιήματα καὶ ἐρωτήσεις συγκεντρωμένας. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, με 110 ἀριστογραφικὰς εἰκόνας καὶ χάρτας. Πανόδετος 45 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ. ΔΟΥ.—Με ὕφος τεργνόν καὶ γλῶσσαν ἀπλοιστάτην ἀναγομένην εἰς τὸ Θρησκευτικὸν τοῦτο Ἀναγνωστικὸν ὅλα ὅσα ὁ ἔδω Ἑλληνόποις ποιεῖ νὰ γνωρίζῃ ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐχει ἐξαιρετικῶς μεγάλα γράμματα, ἴδια εἰς τὰς πρώτας σελίδας, προσευχὰς, διδάγματα, συγκεντρωτικὰς ἐρωτήσεις καὶ πλείστας ὅσας καλλιτεχνικὰς εἰκόνας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Ἐκδοσις πολυτελής, ἐπὶ λαμπροῦ χάρτου, πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

Ι. ΙΣΤΟΡΙΑ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ. ΔΟΥ.—Τὰ ὥραϊα τεργνάτα τῆς Καινῆς Διαθήκης περιλαμβάνονται εἰς ὕφος τεργνόν καὶ διηγηματικόν. Γλῶσσα ἀπλοιστάτη, εἰκόνας πολλὰ καὶ καλλιτεχνικὰ. Στοιχεῖα μεγάλα καὶ εὐανάγνωστα. Διδάγματα, ἐρωτήσεις συγκεντρωτικὰ καὶ ὅλα αἱ προσευχὰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ μάθῃ ὁ ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνόποις. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικόν. Πολυτελής ἔκδοσις ἐπὶ ἀρίστου χάρτου, κομψῶς πανόδετος. Τιμᾶται 50 σέντς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΙΣΤΟΡΙΑ (Θρησκευτικὸν Ἀναγνωστικόν).

ΓΕΡ. ΠΟΛΥΖΩ-Γ. ΔΟΥ.—Με ἀπλὸν τρόπον ἀναγομένην ὅλη ἡ Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι τοῦ 1935, χάριν τῶν ἐν Ἀμερικῇ παιδιῶν. Εἰκόνας, ἐρωτήσεις, στοιχεῖα εὐανάγνωστα. Εἰς τὸ τέλος ἡ Ἱστορία τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας. Ὑπὸ πολλῶν χρησιμοποιεῖται καὶ ὡς καθημερινὸν Ἀναγνωστικὸν τῆς Δ' ἢ Ε' Τάξεως. Ἐκδοσις ἐπὶ ἀρίστου στυλποῦ χάρτου μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Δεδεμένη 50 σέντς.

ΔΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΓΡΑΨΑΤΕ ΕΙΣ ΤΑ ΕΚΔΟΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:

D. C. DIVRY, Inc., Publishers, 240 WEST 23rd STREET NEW YORK